

Warszawa, 12 grudnia 2012 r.

Grupa posłów
KP SLD

Pani
Ewa KOPACZ
Marszałek Sejmu RP

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 r.
oraz art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu, niżej podpisani posłowie wnoszą
projekt ustawy:

- o odnawialnych źródłach energii

Do reprezentowania wnioskodawców upoważniamy posła Cezarego
OLEJNICZAKA

USTAWA

z dnia

o odnawialnych źródłach energii ¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego lub wytwarzania biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 3) zasady i warunki przyłączenia do sieci instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 5) zasady wydawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii i energii elektrycznej wytwarzanej z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 6) zasady opracowania i realizacji krajowego planu działania w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz sposób monitorowania rynku energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii, biogazu rolniczego, a także rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie;

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji dokonuje częściowego wdrożenia:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 5.06.2009, str. 16);
- 2) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/8/WE z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie promowania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniającej dyrektywę 92/42/EWG (Dz. Urz. UE L 52 z 21.02.2004, str. 50, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 3, str. 3).

- 7) warunki i tryb certyfikowania instalatorów mikroinstalacji i małych instalacji oraz akredytowania organizatorów szkoleń;
- 8) zasady współpracy międzynarodowej w zakresie wspólnych projektów energetycznych oraz współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w transporcie, w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.²⁾), z wyłączeniem przepisów rozdziału 7.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) biogaz – gaz uzyskany z biomasy, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów oraz biogaz rolniczy;
- 2) biogaz rolniczy – gaz otrzymywany w procesie fermentacji metanowej surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych lub pozostałości przemysłu rolno-spożywczego, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej, z wyłączeniem paliwa gazowego pozyskanego z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 3) biomasa - ulegające biodegradacji części produktów, odpady lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, leśnictwa i rybołówstwa oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, w tym z chowu i z hodowli ryb oraz akwakultury, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych oraz ulegająca biodegradacji część osadów ściekowych;
- 4) biopłyny – biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wytworzone wyłącznie z biomasy, wykorzystywane w celach energetycznych innych niż w transporcie, w tym do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w instalacjach spełniających wymagania w zakresie emisji gazów do atmosfery, określone w przepisach odrębnych;
- 5) drewno pełnowartościowe - drewno pozyskane w kraju, spełniające wymagania jakościowe wymienione w normach określających wymagania i badania dla drewna wielkowymiarowego liściastego, drewna wielkowymiarowego iglastego oraz drewna

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 229, poz. 1496 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 153, poz. 902 i Nr 205, poz. 1208.

- średniowymiarowego dla grup oznaczonych jako S1, S2 i S3, oraz materiałów drzewny powstały w wyniku procesu celowego rozdrobnienia tego drewna na cele energetyczne;
- 6) dystrybucja – transport energii elektrycznej sieciami dystrybucyjnymi w celu ich dostarczenia odbiorcom;
 - 7) energia aerothermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym, magazynowaną w postaci ciepła w powietrzu na danym terenie;
 - 8) energia geothermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym, skumulowaną w postaci ciepła pod powierzchnią ziemi;
 - 9) energia hydrothermalna - energię o charakterze nieantropogenicznym, skumulowaną w postaci ciepła w wodach powierzchniowych;
 - 10) hydroenergia – energię spadku śródlądowych wód powierzchniowych, z wyłączeniem energii uzyskiwanej z pracy pompowej w elektrowniach szczytowo – pompowych;
 - 11) instalacja odnawialnego źródła energii – jednostkę wytwórczą w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r.– Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 z późn. zm., zwanej dalej „ustawą - Prawo energetyczne”) lub zespół jednostek wytwórczych, służących do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii, a także połączony z nimi magazyn energii elektrycznej w rozumieniu ustawy - Prawo energetyczne, przechowujący energię elektryczną wytworzoną w tych jednostkach, lub wyodrębniony zespół urządzeń służący do wytwarzania biogazu rolniczego;
 - 12) instalacja spalania wielopaliwowego – jednostkę wytwórczą w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 11, służącą do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, w której biomasa lub paliwo gazowe są spalane wspólnie z paliwami kopalnymi;
 - 13) końcowe zużycie energii brutto – towary energetyczne dostarczane do celów energetycznych przemysłowi, sektorowi transportowemu, gospodarstwom domowym, sektorowi usługowemu, w tym świadczącemu usługi publiczne, rolnictwu, leśnictwu, rybactwu i rybołówstwu, łącznie ze zużyciem energii elektrycznej i ciepła przez przemysł energetyczny w celu wytwarzania energii elektrycznej i ciepła oraz łącznie ze stratami energii elektrycznej i ciepła powstających podczas przesyłania i dystrybucji;
 - 14) mała instalacja – instalację odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 40 kW do 200 kW lub zainstalowanej łącznej mocy cieplnej lub chłodniczej powyżej 70 kW do 300 kW;
 - 15) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 40 kW lub zainstalowanej łącznej mocy cieplnej lub chłodniczej do 70 kW;
 - 16) modernizacja – budowę, z wyłączeniem wykonywania obiektu budowlanego w określonym miejscu, lub przebudowę instalacji odnawialnego źródła energii, instalacji

niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii w instalację odnawialnego źródła energii, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.³⁾), lub ulepszenie instalacji odnawialnego źródła energii mające na celu przyrost mocy zainstalowanej energii elektrycznej lub przyrost wydajności wytwarzania biogazu rolniczego;

- 17) licznik inteligentny – zespół urządzeń służących do pozyskiwania danych pomiarowych oraz umożliwiających dwustronną komunikację z systemem teleinformatycznym operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego;
- 18) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 11;
- 19) odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 11;
- 20) odbiorca przemysłowy – odbiorcę końcowego, którego główną działalnością jest działalność gospodarcza w zakresie:
 - a) wydobywania węgla kamiennego lub rud metali nieżelaznych,
 - b) produkcji wyrobów z drewna oraz korka z wyłączeniem produkcji mebli,
 - c) produkcji papieru i wyrobów z papieru,
 - d) produkcji chemikaliów i wyrobów chemicznych,
 - e) produkcji wyrobów z gumy i tworzyw sztucznych,
 - f) produkcji szkła i wyrobów ze szkła,
 - g) produkcji ceramicznych materiałów budowlanych,
 - h) produkcji metali,
 - i) produkcji elektrod węglowych i grafitowych, styków i pozostałych elektrycznych wyrobów węglowych i grafitowych;
- 21) odnawialne źródło energii – źródło wykorzystujące w procesie przetwarzania energię wiatru, promieniowania słonecznego, energię aerothermalną, energię geothermalną, energię hydrothermalną, hydroenergię, energię otrzymywaną z biomasy, energię otrzymywaną z biogazu, energię otrzymywaną z biogazu rolniczego, fal, prądów i pływów morskich oraz energię otrzymywaną z biopłynów;
- 22) operator systemu dystrybucyjnego - operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 11;
- 23) operator systemu przesyłowego - operatora systemu przesyłowego w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 11;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235, Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789, Nr 142, poz. 829, Nr 185, poz. 1092 i Nr 232, poz. 1377 oraz z 2012 r., poz. 472.

- 24) opłata OZE - wynagrodzenie za usługę udostępniania krajowego systemu elektroenergetycznego w celu przesyłania energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacjach i małych instalacjach, należne operatorowi przesyłowemu elektroenergetycznemu, przeznaczone na pokrycie wydatków, o których mowa w art. 43 ust. 2, oraz kosztów działalności Zarządcy Rozliczeń S.A prowadzonej na podstawie ustawy;
- 25) paliwo gazowe – biogaz dostarczony za pomocą sieci gazowej, lub biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia;
- 26) płatnik opłaty OZE - operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego;
- 27) przedsiębiorstwo energetyczne - przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 11;
- 28) przesyłanie – przesyłanie w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 11;
- 29) rozruch technologiczny - pracę instalacji mającą wyłącznie na celu przeprowadzenie prób i testów umożliwiających końcowy odbiór instalacji odnawialnego źródła energii;
- 30) sieć - sieci w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 11;
- 31) sieć dystrybucyjna - sieć dystrybucyjna w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 11;
- 32) sieć przesyłowa - sieć przesyłowa w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 11;
- 33) transfer statystyczny - przekazanie w danym roku określonej ilości energii elektrycznej wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii między Rzeczpospolitą Polską a innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 34) układ hybrydowy – jednostkę wytwórczą wytwarzającą energię elektryczną albo energię elektryczną i ciepło, w której w procesie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła są wykorzystywane nośniki energii wytwarzane oddzielnie z odnawialnych źródeł energii, z możliwością wykorzystania paliwa pomocniczego i w źródłach energii innych niż odnawialne, pracujące na wspólny kolektor oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła;
- 35) wyłączna strefa ekonomiczna - obszar wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.⁴⁾);

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683, z 2006 r. Nr 220, poz.

- 36) wysokosprawna kogeneracja – wysokosprawną kogenerację w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 11;
- 37) wytwórca - podmiot, który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wytwarzający energię elektryczną, ciepło lub chłód z odnawialnego źródła energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, lub wytwarzający energię elektryczną z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii, lub wytwarzający biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 38) zboża pełnowartościowe - ziarna zbóż spełniające wymagania jakościowe dla zbóż w zakupie interwencyjnym określone w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz. Urz. UE L 349 z 29.12.2009, str. 1), które podlegają zakupowi interwencyjnemu.

Rozdział 2

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 3. Podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja i mała instalacja wymaga uzyskania koncesji na zasadach i warunkach określonych w przepisach ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 4. 1. Wytwórca energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji będący osobą fizyczną nie prowadzącą działalności gospodarczej, który wytwarza energię elektryczną, ciepło lub chłód w celu zużycia na własne potrzeby, może sprzedać nadwyżkę niewykorzystanej energii elektrycznej wytworzonej przez niego w mikroinstalacji i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej.

1600 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055, z 2009 r. Nr 92, poz. 753 i Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 778 i Nr 228, poz. 1368.

2. Sprzedaż, o której mowa w ust. 1, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz.1447, z późn. zm.⁵⁾), zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”.

Art. 5. 1. Wytwórca energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji pisemnie informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o planowanej lokalizacji, rodzaju i mocy mikroinstalacji.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany informować operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona mikroinstalacja, o każdej zmianie rodzaju i mocy zainstalowanej mikroinstalacji oraz o zawieszeniu lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji.

Art. 6. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, informację o mikroinstalacjach przyłączonych do systemu elektroenergetycznego, w tym o ich rodzaju i mocy, w terminie 14 dni od dnia ich przyłączenia.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest obowiązany przekazywać Prezesowi URE informacje o każdej zmianie rodzaju i mocy zainstalowanej mikroinstalacji oraz o odłączeniu mikroinstalacji od sieci dystrybucyjnej, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia odłączenia mikroinstalacji od sieci dystrybucyjnej.

3. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE sprawozdanie półroczne, zawierające:

1) informacje dotyczące łącznej ilości:

a) wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji ;

b) zakupionej przez sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji, wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej,

2) wykaz wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 239, poz. 1593, z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 120, poz. 690, Nr 131, poz. 764, Nr 132, poz. 766, Nr 153, poz. 902, Nr 163, poz. 981, Nr 171, poz. 1016, Nr 199, poz. 1175, Nr 204, poz. 1195 i Nr 232, poz.1378 oraz z 2012 r., poz. 855.

- w terminie 45 dni od dnia zakończenia półrocza.

4. Wzór sprawozdania półrocznego, o którym mowa w ust. 3, opracowuje Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, zwany dalej „Prezesem URE”, i udostępnia na stronie internetowej Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 7. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie małych instalacji”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, zwanego dalej „rejestrem wytwórców energii w małej instalacji”.

Art. 8. 1. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji prowadzi Prezes URE.

2. Wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dokonuje Prezes URE na podstawie pisemnego wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji.

Art. 9. 1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji jest obowiązany:

- 1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do:
 - a) obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie małych instalacji,
 - b) małej instalacji;
- 2) posiadać dokument potwierdzający przyłączenie małej instalacji do sieci;
- 3) posiadać dokument wskazujący datę oddania małej instalacji do użytkowania;
- 4) dysponować odpowiednimi obiektami, instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 5) do wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji nie wykorzystywać paliw konwencjonalnych lub biomasy, do której dodano substancje niebędące biomasą, w celu zwiększenia jej wartości opałowej;
- 6) prowadzić dokumentację dotyczącą łącznej ilości:
 - a) wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji;
 - b) zakupionej przez sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40, energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej;

7) przekazywać Prezesowi URE sprawozdania półroczne, zawierające informacje, o których mowa w pkt 6, w terminie 45 dni od dnia zakończenia półrocza.

2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, opracowuje Prezes URE i udostępnia na stronie internetowej Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 10. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy;
- 3) numer wpisu wytwórcy w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile taki posiada;
- 4) dane osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, jej adres lub numer telefonu – w przypadku gdy taka osoba została wyznaczona przez wytwórcę;
- 5) określenie rodzaju, zakresu, miejsca lub miejsc oraz przewidywanej daty rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 6) opis małej instalacji, w szczególności jej rodzaj i łączną moc zainstalowaną.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

- 1) nie zaleganiu z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
- 2) zgodności danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej

z art. 233 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553,

z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji są zgodne z prawdą;

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, 1431, oraz z 2012 r. poz. 611.

2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, określone w ustawie z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z.....r., poz.....).”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsce i datę złożenia oświadczenia;
- 2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia

i nazwiska.

4. Wzór wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji opracowuje Prezes URE i udostępnia go na stronie internetowej Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 11. 1. Do rejestru wytwórców energii w małej instalacji wpisuje się dane, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 - 3 i 5.

2. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji prowadzi się w systemie informatycznym.

3. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji jest jawny.

Art. 12. 1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców energii w małej instalacji jest obowiązany pisemnie informować Prezesa URE o każdej zmianie danych zawartych w tym rejestrze oraz o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes URE dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji.

Art. 13. Prezes URE, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 2) wykreślono wytwórcę z rejestru wytwórców energii w małej instalacji z przyczyn, o których mowa w art. 14 ust. 1, w okresie trzech lat poprzedzających złożenie wniosku.

Art. 14. 1. Prezes URE wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji w przypadku:

- 1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 2, niezgodnego ze stanem faktycznym,
- 2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 - 3;
- 3) nie usunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 15. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, Prezes URE z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji.

2. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, którego wykreślono z rejestru wytwórców energii w małej instalacji może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie trzech lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1.

Art. 16. 1. Na podstawie danych zawartych w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji oraz sprawozdań, o których mowa w art. 6 ust. 3 i art. 9 ust. 1 pkt 7, Prezes URE sporządza zbiorczy raport roczny zawierający:

- 1) wykaz wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i małej instalacji;
- 2) informację o łącznej ilości:
 - a) wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i małej instalacji,
 - b) zakupionej przez sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40, energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub w małej instalacji, wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 17. 1. Do postępowania przed Prezesem URE stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2-4, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr. 98, poz. 1071, z późn. zm.⁷⁾).

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131, Nr 182,

2. Od decyzji Prezesa URE służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.⁸⁾) o postępowaniu w sprawach gospodarczych z zakresu regulacji energetyki.

4. Do postanowień Prezesa URE, od których służy zażalenie, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio, z tym że zażalenie wnosi się w terminie 7 dni.

Art. 18. W sprawach dotyczących wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i małej instalacji, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Rozdział 3

poz. 1228 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011 r. Nr 6, poz. 18, Nr 34, poz. 173, Nr 106, poz. 622, Nr 167, poz. 1131 i Nr 186, poz. 1100.

8) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 1537 i 1540, Nr 226, poz. 1656 i Nr 235, poz. 1699, z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 47, poz. 319, Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 662, Nr 106, poz. 731, Nr 112, poz. 766 i 769, Nr 115, poz. 794, Nr 121, poz. 831, Nr 123, poz. 849, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1287, Nr 192, poz. 1378 i Nr 247, poz. 1845, z 2008 r. Nr 59, poz. 367, Nr 96, poz. 609 i 619, Nr 110, poz. 706, Nr 116, poz. 731, Nr 119, poz. 772, Nr 120, poz. 779, Nr 122, poz. 796, Nr 171, poz. 1056, Nr 220, poz. 1431, Nr 228, poz. 1507, Nr 231, poz. 1547 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 67, poz. 571, Nr 69, poz. 592 i 593, Nr 131, poz. 1075, Nr 179, poz. 1395 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 3, poz. 13, Nr 7, poz. 45, Nr 40, poz. 229, Nr 108, poz. 684, Nr 109, poz. 724, Nr 125, poz. 842, Nr 152, poz. 1018, Nr 155, poz. 1037, Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1307, Nr 215, poz. 1418, Nr 217, poz. 1435 i Nr 241, poz. 162, z 2011 r. Nr 34, poz. 173, Nr 85, poz. 458, Nr 87, poz. 482, Nr 92, poz. 531, Nr 112, poz. 654, Nr 129, poz. 735, Nr 138, poz. 806 i 807, Nr 144, poz. 854, Nr 149, poz. 887, Nr 224, poz. 1342, Nr 233, poz. 1381 i Nr 234, poz. 1391 oraz z 2012 r. poz. 908.

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego lub wytwarzania biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 19. 1. Wytwórca energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w mikroinstalacji będący osobą fizyczną nie prowadzącą działalności gospodarczej, który wytwarza energię elektryczną, ciepło lub chłód z biogazu rolniczego w celu zużycia na własne potrzeby może sprzedać nadwyżkę niewykorzystanej energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej przez niego w mikroinstalacji i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej.

2. Sprzedaż, o której mowa w ust. 1, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

Art. 20. 1. Wytwórca energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w mikroinstalacji pisemnie informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o planowanej lokalizacji, rodzaju i mocy mikroinstalacji.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany informować operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona mikroinstalacja, o każdej zmianie rodzaju i mocy zainstalowanej mikroinstalacji oraz o zawieszeniu lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji.

Art. 21. 1. Operator sytemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, zwanemu dalej „Prezesem ARR”, informację o mikroinstalacjach przyłączonych do systemu elektroenergetycznego, w tym o ich rodzaju i mocy, w terminie 14 dni od ich przyłączenia.

2. Operator sytemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest obowiązany przekazywać Prezesowi ARR informacje o każdej zmianie rodzaju i mocy zainstalowanej mikroinstalacji oraz o odłączeniu mikroinstalacji od sieci dystrybucyjnej, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia odłączenia mikroinstalacji od sieci dystrybucyjnej.

3. Operator sytemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi ARR sprawozdanie półroczne zawierające:

1) informacje dotyczące łącznej ilości:

a) wytworzonej energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji,

b) zakupionej przez sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40, energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w mikroinstalacji, wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej,

2) wykaz wytwórców energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji

- w terminie 45 dni od dnia zakończenia półrocza.

4. Wzór sprawozdania półrocznego opracowuje Prezes ARR i udostępnia na stronie internetowej Agencji Rynku Rolnego.

Art. 22. Prezes ARR przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz Prezesowi URE sprawozdanie roczne zawierające:

1) wykaz wytwórców wykonujących działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji;

2) informację o łącznej ilości:

a) wytworzonej energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji,

b) zakupionej przez sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40, energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej

- w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 23. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania:

1) biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii;

2) energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja,

- zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, zwanego dalej „rejestrem wytwórców biogazu rolniczego”.

Art. 24. 1. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego prowadzi Prezes ARR.

2. Wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego dokonuje Prezes ARR na podstawie pisemnego wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

3. Wytwórcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w art. 23, oraz wytwórcy realizujący lub planujący realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz. Urz.

UE L 180 z 15.07.2010, str. 7), przez przekazanie Prezesowi ARR informacji dotyczących infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego (instalacje o mocy elektrycznej co najmniej 20 MW).

Art. 25. 1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego jest obowiązany:

- 1) posiadać tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biogazu rolniczego;
- 2) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska, umożliwiającymi wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego;
- 3) do wykorzystywania surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej wskazanych w wykazie określonym w obwieszczeniu ogłoszonym na podstawie art. 33 ust. 1;
- 4) prowadzić dokumentację dotyczącą:
 - a) ilości oraz rodzaju wszystkich surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej wykorzystanych do wytworzenia biogazu rolniczego lub do wytworzenia energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego,
 - b) wytworzonego biogazu rolniczego, z wyszczególnieniem ilości biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej, wykorzystanego do wytworzenia energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym, lub wykorzystanego w inny sposób,
 - c) energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym,;
 - d) zakupionej przez sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40, energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej,;
- 5) przekazywać Prezesowi ARR sprawozdania półroczne zawierających informacje, o których mowa w pkt 4, w terminie 45 dni od dnia zakończenia półrocza.

2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, opracowuje Prezes ARR i udostępnia na stronie internetowej Agencji Rynku Rolnego.

Art. 26. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy;
- 3) numer wpisu wytwórcy w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile taki posiada;
- 4) dane osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, jej adres lub numer telefonu, o ile taka osoba została wyznaczona przez wytwórcę;
- 5) określenie:
 - a) rodzaju, zakresu, miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego ,
 - b) rodzaju instalacji i nominalnej rocznej wydajności wytwarzania biogazu rolniczego mierzonej w m³/rok lub łącznej mocy elektrycznej zainstalowanej instalacji do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego,
 - c) surowców, które będą zużywane w celu wytworzenia biogazu rolniczego oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

- 1) nie zaleganiu z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 2) zgodności danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 25 ust. 1, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej

z art. 233 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego, określone w ustawie z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z ... r. poz.....).” Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsce i datę złożenia oświadczenia;
- 2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska.

4. Wzór wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego opracowuje Prezes ARR i udostępnia na stronie internetowej Agencji Rynku Rolnego.

Art. 27. 1. Do rejestru wytwórców biogazu rolniczego wpisuje się dane, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1- 3 i 5.

2. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego prowadzi się w systemie informatycznym.

3. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego jest jawny.

Art. 28. 1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców biogazu rolniczego jest obowiązany pisemnie informować Prezesa ARR o każdej zmianie danych zawartych w tym rejestrze oraz o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes ARR dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego .

Art. 29. Prezes ARR, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego;
- 2) wykreślono wytwórcę z rejestru wytwórców biogazu rolniczego z przyczyn, o których mowa w art. 30 ust. 1, w okresie trzech lat poprzedzających złożenie wniosku.

Art. 30. 1. Prezes ARR wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego w przypadku:

- 1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 26 ust. 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;
- 2) nie usunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 25 ust. 1, w terminie wyznaczonym przez Prezesa ARR.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 31. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, Prezes ARR z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego.

2. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, którego wykreślono z rejestru wytwórców biogazu rolniczego, może uzyskać ponowny wpis do

tego rejestru nie wcześniej niż po upływie trzech lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1.

Art. 32. 1. Na podstawie danych zawartych w rejestrze oraz sprawozdań, o których mowa w art. 21 ust. 3 i art. 25 ust. 1 pkt 5, Prezes ARR sporządza zbiorczy raport roczny zawierający:

- 1) informacje, o których mowa w art. 21 ust. 3 i art. 25 ust. 1 pkt 4;
- 2) wykaz wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, Prezes ARR przekazuje ministrom właściwym do spraw: gospodarki, rozwoju wsi, środowiska oraz Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek Prezesa URE, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, listę zawierającą uznane za biomasę ulegających biodegradacji części produktów, odpady lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, leśnictwa i rybołówstwa oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, w tym z chowu i z hodowli ryb oraz akwakultury, a także ulegających biodegradacji części odpadów przemysłowych i komunalnych, oraz ulegająca biodegradacji części osadów ściekowych, wraz z procentowym określeniem poziomu biodegradowalności tej biomasy.

Art. 34. 1. Do postępowania przed Prezesem ARR stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Organem wyższego stopnia w stosunku do Prezesa ARR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 35. W sprawach dotyczących wykonywania działalności w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Rozdział 4

Przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii

Art. 36. Przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii do sieci przesyłowej, sieci dystrybucyjnej albo do sieci gazowej dystrybucyjnej, zwane dalej „przyłączeniem”, odbywa się na zasadach i w trybie określonym w ustawie – Prawo energetyczne - w odniesieniu do instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii i wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego oraz w odniesieniu do instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biogazu rolniczego.

- z zastrzeżeniem art. 37 - 39.

Art. 37 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej jest obowiązane do przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci, z zachowaniem pierwszeństwa w przyłączeniu instalacji odnawialnego źródła energii przed instalacją niestanowiącą instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli realizacja przyłączenia spełni techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci, określone w oparciu przejrzyste i niedyskryminacyjne kryteria, a żądający zawarcia umowy akceptuje warunki przyłączenia.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do określenia w warunkach przyłączenia rozsądnego i precyzyjnego harmonogramu przyłączenia, zapewniającego efektywne przyłączenie do sieci i uwzględniającego poszczególne etapy rozbudowy sieci oraz wyczerpującego i szczegółowego zestawienia planowanych prac i przewidywanych kosztów związanych z realizacją przyłączenia.

3. W przypadku braku warunków technicznych lub ekonomicznych przyłączenia w terminie proponowanym przez podmiot ubiegający się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii do sieci, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, wskazuje rozsądny planowany termin wykonania niezbędnej rozbudowy lub modernizacji sieci i określa najbliższy możliwy termin przyłączenia, podając szczegółowo uzasadnienie tego terminu, zapewniającego efektywne przyłączenie do sieci

4. W przypadku braku warunków technicznych lub ekonomicznych przyłączenia w zakresie całej mocy przyłączeniowej objętej wnioskiem o przyłączenie, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, za zgodą podmiotu ubiegającego się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii do sieci, wydaje warunki przyłączenia na taką moc, dla jakiej są spełnione te warunki.

5. W przypadku istnienia warunków technicznych przyłączenia jedynie z czasowymi ograniczeniami wytwarzania energii w stanach remontowych lub awaryjnych sieci, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, za zgodą podmiotu ubiegającego się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii, wydaje warunki przyłączenia, przewidujące zastosowanie powyższych ograniczeń, określając jednocześnie rozsądny i precyzyjny harmonogram ewentualnych prac służących ich likwidacji.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, w przypadku braku warunków technicznych lub ekonomicznych przyłączenia, informuje o tym podmiot ubiegający się o przyłączenie i Prezesa URE, przedstawiając wyczerpujące i szczegółowe zestawienie planowanych prac i przewidywanych kosztów związanych z realizacją przyłączenia, w podziale na prace i koszty związane z przyłączeniem oraz prace i koszty związane z niezbędną rozbudową lub modernizacją sieci.

7. Wydanie warunków przyłączenia oznacza stwierdzenie istnienia technicznych i ekonomicznych warunków przyłączenia do sieci i dostarczania paliw lub energii oraz spełniania przez podmiot ubiegający się o przyłączenie warunków przyłączenia do sieci i odbioru. W okresie ważności warunki przyłączenia stanowią zobowiązanie przedsiębiorstwa energetycznego do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej.

Art. 38. 1. W przypadku gdy podmiot ubiegający się o przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej jest przyłączony do sieci jako odbiorca końcowy, a moc zainstalowana mikroinstalacji, o przyłączenie której ubiega się ten podmiot, nie jest większa niż określona we wcześniej wydanych warunkach przyłączenia, przyłączenie do sieci odbywa się na podstawie zgłoszenia przyłączenia mikroinstalacji złożonego w przedsiębiorstwie energetycznym, do którego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja i po zainstalowaniu odpowiednich układów zabezpieczających i licznika inteligentnego. W innym przypadku przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej odbywa się na podstawie umowy o przyłączenie do sieci.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotu ubiegającego się o przyłączenie oraz rodzaj i moc mikroinstalacji;;
- 2) informacje niezbędne do zapewnienia spełnienia przez mikroinstalację wymagań technicznych i eksploatacyjnych określonych w odrębnych przepisach.

3. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, podmiot ubiegający się o przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej jest obowiązany dołączyć oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej

z art. 233 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553,

z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że posiadam tytuł prawny do nieruchomości na której jest planowana inwestycja oraz do mikroinstalacji określonej w zgłoszeniu.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej potwierdza złożenie zgłoszenia, odnotowując datę jego złożenia.

Art. 39. 1. Za przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej nie pobiera się opłat.

2. Za przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii innego niż mikroinstalacji:

1) przeznaczonej do wytwarzania energii elektrycznej pobiera się opłatę ustaloną na podstawie przepisów ustawy – Prawo energetyczne, z wyłączeniem instalacji odnawialnego źródła energii współpracujących z siecią o łącznej mocy elektrycznej zainstalowanej nie wyższej niż 5 MW, za przyłączenie których pobiera się połowę opłaty ustalonej na podstawie rzeczywistych kosztów;

2) przeznaczonej do wytwarzania biogazu rolniczego pobiera się opłatę ustaloną na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia, z wyłączeniem jednostek wprowadzających biogaz rolniczy do sieci dystrybucyjnej gazowej o łącznej produkcji biogazu rolniczego do 20 mln m³/rok, za przyłączenie których pobiera się połowę opłaty ustalonej na podstawie rzeczywistych kosztów.

3. Przez realizację przyłączenia rozumie się budowę odcinka lub elementu sieci służącego do połączenia instalacji odnawialnego źródła energii podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci, z pozostałą częścią sieci.

Rozdział 5

Mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 40. 1. Podmiotem realizującym obowiązki w zakresie zakupu wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz wytworzonej energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii, na zasadach określonych w ustawie, jest sprzedawca zobowiązany.

2. Sprzedawcą zobowiązanym jest sprzedawca energii elektrycznej zaopatrujący w energię elektryczną największą liczbę odbiorców końcowych tej energii elektrycznej, w odniesieniu do liczby odbiorców końcowych energii elektrycznej przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, na obszarze jego działania, według stanu na dzień 30 września poprzedniego roku. W przypadku równej liczby odbiorców końcowych energii elektrycznej, sprzedawcą zobowiązanym jest sprzedawca o największym wolumenie sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym w pierwszym półroczu poprzedniego roku.

3. Sprzedawcę zobowiązanego wyznacza, w terminie do dnia 31 października każdego roku na następny rok, Prezes URE na podstawie informacji w zakresie określonym w ust. 2, przekazanych przez operatorów systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie do dnia 15 października każdego roku.

4. Sprzedawcę zobowiązanego Prezes URE wyznacza z urzędu, w drodze decyzji, dla poszczególnych systemów elektroenergetycznych. Wniesienie odwołania od decyzji nie wpływa na obowiązek sprzedawcy zobowiązanego w zakresie realizacji obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i art. 58 ust. 1.

5. Właściwy operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego po wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego wraz z tym sprzedawcą, niezwłocznie dokonują zmiany generalnej umowy dystrybucji w zakresie umożliwiającym realizację obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i art. 58 ust. 1.

6. Właściwy operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego zamieszcza informację o wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego na swojej stronie internetowej.

7. W przypadku gdy poszczególni operatorzy systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego nie prześlą Prezesowi URE informacji koniecznych do wyznaczenia sprzedawcy zobowiązanego w terminie do dnia 15 października danego roku, sprzedawcę zobowiązanego wskazuje Prezes URE. Wskazany sprzedawca zobowiązany realizuje obowiązki sprzedawcy zobowiązanego w imieniu własnym, jednak na koszt właściwych operatorów poszczególnych systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

Art. 41. 1. Sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz wytworzonej energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii, która została wprowadzona do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej, znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, od wytwórcy:

- 1) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub
- 2) wpisanego do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, o którym mowa w art. 7, lub
- 3) energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, lub
- 4) wpisanego do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 23

pod warunkiem, że energia elektryczna:

- 1) z biogazu rolniczego została wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 50 kW;
- 2) z biogazu rolniczego została wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 50 kW do 200 kW;
- 3) z biogazu pozyskanego z surowców pochodzących ze składowisk odpadów została wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW;
- 4) z biogazu pozyskanego z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków została wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW;
- 5) wytworzona została w wykorzystującej hydroenergię instalacji odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 75 kW;
- 6) wytworzona została w wykorzystującej energię wiatru na lądzie instalacji odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 10 kW;
- 7) wytworzona została w wykorzystującej energię wiatru na lądzie instalacji odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 10 kW do 100 kW;
- 8) wytworzona została w wykorzystującej energię promieniowania słonecznego instalacji odnawialnego źródła energii montowanej wyłącznie na budynkach, o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 10 kW;
- 9) wytworzona została w wykorzystującej energię promieniowania słonecznego instalacji odnawialnego źródła energii montowanej wyłącznie na budynkach, o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 10 kW do 100 kW;
- 10) wytworzona została w wykorzystującej energię promieniowania słonecznego instalacji odnawialnego źródła energii montowanej wyłącznie poza budynkami, o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 10 kW;

11) wytworzona została w wykorzystującej energię promieniowania słonecznego instalacji odnawialnego źródła energii montowanej wyłącznie poza budynkami, o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 10 kW do 100 kW.

2. Obowiązek zakupu od danego wytwórcy energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej i trwa przez kolejnych 15 lat, przy czym okres ten jest liczony od dnia oddania do użytkowania instalacji odnawialnego źródła energii, w której została wytworzona ta energia elektryczna, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2027 roku. W tym samym okresie sprzedawcy zobowiązanemu przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 4.

3. Ilość energii elektrycznej, którą jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań licznika inteligentnego w danym miesiącu.

4. Koszt instalacji licznika inteligentnego ponosi operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

Art. 42. 1. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu od danego wytwórcy energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1, realizowanego w ramach obowiązku zakupu, po stałej, niezmiennej cenie zakupu energii elektrycznej obowiązującej w dniu oddania do użytkowania instalacji odnawialnego źródła energii, określonej w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 3.

2. Wysokość ceny zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1, jest uzależniona od wysokości zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, przy czym nie może być niższa niż suma ceny zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 58 ust. 3 lub 4, oraz równowartości jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 73, skorygowanej minimalnym współczynnikiem korekcyjnym obowiązującym w danym roku kalendarzowym dla odpowiedniego rodzaju wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki do dnia 30 września każdego roku kalendarzowego określa, w drodze rozporządzenia, ceny zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1, na następny rok kalendarzowy, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, informacje zawarte w krajowym planie działania, o którym mowa w art. 94 ust. 1, oraz tempo zmian techniczno-ekonomicznych w poszczególnych technologiach wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

Art. 43. 1. Sprzedawca zobowiązany, w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 41 ust. 1, jest obowiązany do:

- 1) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości i wartości energii elektrycznej zakupionej w danym miesiącu, z uwzględnieniem rodzaju źródła i daty pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej;
- 2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości energii elektrycznej sprzedanej w danym miesiącu;
- 3) obliczenia wartości energii elektrycznej sprzedanej w danym miesiącu jako iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 2, i średniej kwartalnej ceny energii elektrycznej niepodlegającej obowiązkowi sprzedaży energii elektrycznej na giełdach towarowych lub na rynku regulowanym, zamieszczonej przez Prezesa URE w Biuletynie Informacji Publicznej URE, obowiązującej w poprzednim kwartale;
- 4) przekazywania spółce, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905, z późn. zm.⁹⁾), zwanej dalej „Zarządcą Rozliczeń S.A.”, w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1 - 3, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej i wartością zakupu energii elektrycznej, wykazanej w tym sprawozdaniu.

2. Zarządca Rozliczeń S.A. po weryfikacji wniosku dokonanej na podstawie przekazanego przez sprzedawcę zobowiązanego sprawozdania, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, wypłaca sprzedawcy zobowiązanemu, na wskazany przez niego we wniosku rachunek bankowy, kwotę przeznaczoną na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.

3. W przypadku gdy w danym miesiącu, ilość sprzedanej energii elektrycznej o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest mniejsza niż ilość zakupionej energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1, wypłata jest równa iloczynowi kwoty określonej we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, i ilorazu ilości sprzedanej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, i ilości zakupionej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 44. 1. Operator systemu dystrybucyjnego do dnia 31 lipca każdego roku przekazuje Zarządcy Rozliczeń S.A. informacje o wielkościach mocy planowanych do przyłączenia w roku następnym, wynikających z zawartych umów o przyłączenie do jego sieci, w podziale na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 41 ust. 1.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 58, poz. 357, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551 i Nr 233, poz. 1381.

2. Zarządca Rozliczeń S.A. do dnia 30 września każdego roku przekazuje Prezesowi URE, informacje o planowanych w roku następnym wypłatach na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 4, mając na względzie:

- 1) informacje zawarte w sprawozdaniach miesięcznych przekazywanych przez sprzedawcę zobowiązanego, otrzymanych w danym roku;
- 2) informacje, o których mowa w ust. 1.

Art. 45. Od dnia 1 stycznia 2013 roku:

- 1) operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera od płatnika opłaty OZE oraz od odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej opłatę OZE, obliczoną w sposób określony w art. 46 ust. 2;
- 2) płatnik opłaty OZE pobiera od odbiorcy końcowego, opłatę za świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej wytworzonej w małej instalacji i mikroinstalacji, zwaną dalej "opłatą końcową OZE", z uwzględnieniem stawek opłaty OZE netto, o których mowa w art. 47 i art. 48.

Art. 46. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego uwzględnia w taryfie za usługi przesyłania energii elektrycznej w rozumieniu przepisów prawa energetycznego wysokość stawek opłaty OZE, o których mowa w art. 47 i art. 48 ust. 2, oraz warunki ich stosowania.

2. Opłatę OZE należną od:

- 1) płatnika opłaty OZE oblicza się jako: iloczyn stawki opłaty OZE oraz ilości energii elektrycznej zużytej, przez odbiorców końcowych, przyłączonych do sieci danego płatnika opłaty OZE
- 2) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz ilości energii elektrycznej zużytej, przez odbiorcę końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej.

3. Płatnik opłaty OZE ustala w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w rozumieniu przepisów prawa energetycznego opłatę końcową OZE równą wysokości stawki opłaty OZE obowiązującej w danym roku wyrażonej w złotych za 1 MWh.

Art. 47. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2013 roku stawka opłaty OZE netto wynosi: 0,60813510 zł za 1 MWh.

2. Przez stawkę opłaty OZE netto, o której mowa w ust. 1 i art. 48 ust. 1, rozumie się stawkę tej opłaty pomniejszoną o należny podatek od towarów i usług.

Art. 48. 1. Prezes URE kalkuluje stawkę opłaty OZE netto, na dany rok kalendarzowy, począwszy od roku 2014, według wzoru:

$$S_{Ri} = G_i / Q_{i-2}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- S_{Ri} - stawkę opłaty OZE netto na dany rok kalendarzowy, wyrażoną w złotych za 1 MWh,
- G_i - wysokość kwoty planowanej do pobrania w roku kalendarzowym, na który jest kalkulowana stawka opłaty OZE, obliczona według wzoru, o którym mowa w art. 49,
- Q_{i-2} - ilość energii elektrycznej zużytej przez odbiorców końcowych w roku poprzedzającym o rok dany rok kalendarzowy, na który jest kalkulowana stawka opłaty OZE.

2. Prezes URE publikuje stawkę opłaty OZE, o której mowa w ust. 1, uwzględniającej podatek od towarów i usług, w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Biuletynem URE”, w terminie do dnia 31 października każdego roku.

3. Stawkę opłaty OZE ustala się z dokładnością do ośmiu miejsc po przecinku.

Art. 49. Wysokość kwoty oznaczonej symbolem "Gi", o którym mowa w art. 48 ust. 1, stanowiącej podstawę do kalkulowania w danym roku "i" stawki opłaty OZE na rok następny, oblicza się według wzoru:

$$G_i = \sum K_{OZEfi} + L_{OZEi} - E_{OZEi}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $\sum K_{OZEfi}$ - sumę środków dla sprzedawcy zobowiązanego, obliczoną na podstawie danych, o których mowa w art. 44 ust. 2,
- L_{OZEi} - wydatki i koszty, o których mowa w art. 52 ust. 2,
- E_{OZEi} - prognozowany, na dzień 31 grudnia danego roku "i", stan środków na rachunku opłaty OZE, zgodnie z informacją, o której mowa w art. 52 ust. 4 pkt 2.

Art. 50 1. Płatnik opłaty OZE przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie określonym w umowie zawartej z tym operatorem, środki z tytułu opłaty OZE, obliczone w sposób, o którym mowa w art. 46 ust. 2, za okres rozliczeniowy.

2. Odbiorca końcowy przyłączony bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej przekazuje operatorowi systemu elektroenergetycznego przesyłowego środki z tytułu opłaty OZE, w terminie określonym w umowie zawartej z tym operatorem.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego gromadzi środki z tytułu opłaty OZE, pomniejszone o należny podatek od towarów i usług, na wyodrębnionym rachunku bankowym, zwanym dalej „rachunkiem opłaty OZE operatora”.

4. Okresem rozliczeniowym, gdy rozliczenia są dokonywane między:

1) operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego a:

a) płatnikiem opłaty OZE,

b) odbiorcą końcowym przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej

- jest miesiąc kalendarzowy;

2) płatnikiem opłaty OZE a:

a) odbiorcą końcowym,

b) sprzedawcą zobowiązanym

- jest okres, w którym są dokonywane rozliczenia za energię elektryczną i usługi przesyłowe.

Art. 51.1. Operator systemu elektroenergetycznego przesyłowego przekazuje Zarządcy Rozliczeń S.A. informację o środkach zgromadzonych z tytułu opłaty OZE za dany okres rozliczeniowy na rachunku opłaty OZE operatora oraz o wysokości odsetek od tych środków, w terminie do 23. dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu rozliczeniowego.

2. Zarządca Rozliczeń S.A., w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, wystawia na jej podstawie notę księgową dla operatora systemu elektroenergetycznego przesyłowego.

3. Operator systemu elektroenergetycznego przesyłowego, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania noty księgowej, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Zarządcy Rozliczeń S.A., zwany dalej "rachunkiem opłaty OZE", środki w wysokości wynikającej z noty księgowej.

Art. 52. 1. Jeżeli kwota środków na rachunku opłaty OZE oraz na lokatach, o których mowa w art. 56, jest niewystarczająca na wypłatę środków, o których mowa w art. 43 ust. 2 lub 3, Zarządca Rozliczeń S.A.:

1) korzysta ze środków zgromadzonych na rachunku opłaty przejściowej, o którym mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, pod warunkiem, że nie narusza to zobowiązań wynikających z tej ustawy, lub

2) zaciąga zadłużenie na wypłatę środków, o których mowa w art. 43 ust. 2 lub 3.

2. Wydatki i koszty związane z zaciągniętym zadłużeniem, o którym mowa w ust. 1, oraz koszty bieżącej działalności Zarządcy Rozliczeń S.A. związane z prowadzeniem rachunku opłaty OZE i rozliczaniem ujemnego salda, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 4., oznaczone symbolem "Lozei", oblicza się według wzoru:

$$L_{OZEi} = C_{OZEi} + I_{OZEi} + F_{OZEi}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{OZEi} - kwotę należności głównych (kapitału) z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez Zarządcę Rozliczeń S.A. w przypadku, o którym mowa w ust. 1, wymagalnych w danym roku kalendarzowym,

I_{OZEi} - kwotę odsetek z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez Zarządcę Rozliczeń S.A. w przypadku, o którym mowa w ust. 1,

F_{OZEi} – planowane w danym roku koszty bieżącej działalności Zarządcy Rozliczeń S.A. związane z prowadzeniem rachunku opłaty OZE i obsługą wypłat dla sprzedawcy zobowiązanego.

3. Wydatki i koszty, oznaczone symbolem " L_{OZEi} ", uwzględnia się w kalkulacji stawek opłaty OZE.

4. Zarządca Rozliczeń S.A. przekazuje Prezesowi URE informacje o:

- 1) wysokości wydatków i kosztów, o których mowa w ust. 2,
 - 2) prognozowanym stanie środków na rachunku opłaty OZE na dzień 31 grudnia danego roku
- do dnia 30 września każdego roku.

Art. 53. 1. W przypadku uzyskania przez Zarządcę Rozliczeń S.A. środków z tytułu:

- 1) odsetek od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE,
- 2) lokat, o których mowa w art. 56

- suma tych środków jest przeznaczana na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 4.

2. W przypadku gdy po dokonaniu ostatecznych rozliczeń z tytułu pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 4, oraz spłacie zadłużenia, o którym mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, na rachunku opłaty OZE pozostaną środki, Zarządca Rozliczeń S.A. przekazuje je operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego uwzględnia przekazane środki, opracowując taryfę za usługi przesyłania energii elektrycznej.

Art. 54. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego tworzy rezerwę, w ciężar kosztów, do wysokości środków uzyskanych z opłaty przejściowej OZE, pomniejszonych o należny podatek od towarów i usług oraz środków, o których mowa w art. 53 ust. 2. Utworzenie rezerwy następuje odpowiednio w terminie, w którym opłata OZE stanie się należna, a w przypadku środków, o których mowa w art. 53 ust. 2, w dacie ich otrzymania.

2. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, zwiększa się także o odsetki od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE operatora, jeżeli odsetki te stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.¹⁰⁾).

3. Zmniejszenie lub rozwiązanie rezerwy, o której mowa w ust. 1, następuje w miesiącu, w którym operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekaze środki na rachunek opłaty OZE albo ustana przyczyny jej utworzenia. Równowartość zmniejszonej lub rozwiązanej rezerwy stanowi u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 2, w dacie dokonania tej czynności.

4. Środki przekazane przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego na rachunek opłaty OZE stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego koszty uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 2, w dacie ich przekazania.

5. Środki uzyskane z opłaty OZE oraz środki, o których mowa w art. 53 ust. 1, nie stanowią przychodu Zarządcy Rozliczeń S.A. w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 2.

6. Środki przekazane przez Zarządcę Rozliczeń S.A. na rzecz sprzedawcy zobowiązanego nie stanowią u Zarządcy Rozliczeń S.A. kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 2.

Art. 55. Opłatę OZE pobiera się nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2028 r.

Art. 56. 1. Środki zgromadzone przez Zarządcę Rozliczeń S.A. na rachunku opłaty OZE mogą być lokowane wyłącznie w:

- 1) obligacjach, bonach i innych papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa;
- 2) obligacjach i innych dłużnych papierach wartościowych, opiewających na świadczenia pieniężne, gwarantowanych lub poręczanych przez Skarb Państwa;

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 781, Nr 178, poz. 1059, Nr 205, poz. 1202 i Nr 234, poz. 1389 i 1391 oraz z 2012 r. poz. 362, poz. 596 i poz. 769.

3) depozytach bankowych i bankowych papierach wartościowych, w walucie polskiej.

2. Termin wymagalności lokat, o których mowa w ust. 1, Zarządca Rozliczeń S.A. powinien dostosować do terminu wypłat kwot na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 4.

Art. 57. Zarządca Rozliczeń S.A. może zostać rozwiązany uchwałą Walnego Zgromadzenia, podjętą nie wcześniej niż po wygaśnięciu praw i obowiązków sprzedawcy zobowiązanego.

Art. 58. 1. Sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż określone w art. 41 ust. 1, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego, która została wprowadzona do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej, znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez:

- 1) przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii (z zastrzeżeniem braku koncesji w okresie rozruchu technologicznego);
- 2) wytwórcę wpisanego do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, o którym mowa w art. 7;
- 3) wytwórcę wpisanego do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 23.

2. Obowiązek zakupu od danego podmiotu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej.

3. Zakup energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit b) ustawy – Prawo energetyczne. Powyższa cena zakupu uwzględnia koszty wszelkich usług świadczonych wzajemnie przez wytwórcę lub sprzedawcę zobowiązanego, związanych z zakupem energii elektrycznej.

4. Prezes URE ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3, w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

5. Ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, którą jest obowiązane zakupić sprzedawca zobowiązany, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań licznika inteligentnego w danym miesiącu.

6. Koszt instalacji licznika inteligentnego ponosi operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

Art. 59. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło jest obowiązane, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 76, do zakupu oferowanego ciepła lub chłodu wytwarzanego w instalacji odnawialnego źródła energii, przyłączonej do sieci, znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło jest obowiązane do zakupu ciepła lub chłodu do dnia 31 grudnia 2035 roku.

Art. 60. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży gazu ziemnego, jest obowiązane, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 76, do zakupu oferowanego biogazu rolniczego wytwarzanego w instalacji odnawialnego źródła energii, przyłączonej do sieci, znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii. Przedsiębiorstwo energetyczne, wykonujące działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży gazu ziemnego jest obowiązane do zakupu biogazu rolniczego do dnia 31 grudnia 2035 roku.

Art. 61. 1. Potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii, jest świadectwo pochodzenia tej energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia”, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Świadectwa pochodzenia nie wydaje się w przypadku, gdy do wytworzenia energii elektrycznej wykorzystano drewno pełnowartościowe lub zboża pełnowartościowe.

Art. 62. 1. Świadectwo pochodzenia wydaje Prezes URE na wniosek:

- 1) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie;
- 2) wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, wpisanego do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, o którym mowa w art. 7;
- 3) wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, który uzyskał wpis do rejestru, o którym mowa w art. 23;
- 4) sprzedawcy zobowiązanego w zakresie zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, albo nazwę i adres wytwórcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 albo 3, albo nazwę i adres sprzedawcy zobowiązanego, o którym mowa w ust. 1 pkt 4;
- 2) numer koncesji albo numer wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 7 lub art. 23;
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej w określonej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) wskazanie okresu, co najmniej jednego lub maksymalnie sześciu następujących po sobie miesięcy kalendarzowych, w którym energia elektryczna została wytworzona;
- 5) wskazanie daty oddania instalacji odnawialnego źródła energii do użytkowania lub daty oddania do użytkowania zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 6) wskazanie ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, na którą ma zostać wydane świadectwo pochodzenia, oraz współczynnika korekcyjnego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 1;
- 7) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że:

- 1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii:
 - a) nie wykorzystywano drewna pełnowartościowego oraz zbóż pełnowartościowych – w przypadku jednostek, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1-3;
 - b) nie wykorzystywano paliw konwencjonalnych, drewna pełnowartościowego, zbóż pełnowartościowych lub biomasy, która została zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku jednostek, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 6-11 oraz pkt 13;
 - c) nie wykorzystywano, drewna pełnowartościowego, zbóż pełnowartościowych lub biomasy, która została zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku jednostek, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 12;
 - d) nie korzystałem z instrumentu wspierającego wytwarzanie energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1 ustawy o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z ..., poz.);
- 2) urządzenia wchodzące w skład instalacji odnawialnego źródła energii spełniają warunki określone w art. 84 ust. 9 oraz stosowne normy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 84 ust. 10;
- 8) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

3. W przypadku gdy o wydanie świadectwa pochodzenia występuje sprzedawca zobowiązany w zakresie zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1, współczynnik korekcyjny dla tej energii wynosi 0,005.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania znajduje się instalacja odnawialnego źródła energii określona we wniosku, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości energii elektrycznej objętej tym wnioskiem.

5. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii.

6. Ilość wytworzonej energii elektrycznej wprowadzonej do sieci określa się na podstawie wskazań licznika inteligentnego.

7. Licznik inteligentny operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego instaluje na koszt własny.

Art. 63. 1. Prezes URE w terminie 30 dni od dnia przekazania przez operatora systemu elektroenergetycznego wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia wydaje świadectwo pochodzenia albo postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia.

2. Świadectwo pochodzenia zawiera dane, o których mowa w art. 62 ust. 2 pkt 1-4, 6 i 8.

3. Świadectwo pochodzenia jest wydawane w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu i przekazywane bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia i świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

4. Do wydawania świadectw pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

Art. 64. 1. Potwierdzeniem wytworzenia biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii oraz wprowadzenia do sieci dystrybucyjnej gazowej jest świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego nie przysługuje w przypadku, gdy do wytworzenia biogazu rolniczego wykorzystano drewno pełnowartościowe lub zboża pełnowartościowe.

Art. 65. 1. Świadcstwo pochodzenia biogazu rolniczego wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego, który uzyskał wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 23.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę i adres wytwórcy, o którym mowa w ust. 1;
- 2) numer wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 23;
- 3) wskazanie ilości biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji odnawialnego źródła energii, na którą ma zostać wydane świadcstwo pochodzenia biogazu rolniczego, oraz współczynnika korekcyjnego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 1; ;
- 4) dane dotyczące ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, obliczonej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 78, i odpowiadającej ilości biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji odnawialnego źródła energii, która ma zostać objęta świadcstwem pochodzenia biogazu,
- 5) określenie lokalizacji i znamionowej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której biogaz rolniczy został wytworzony;
- 6) wskazanie okresu, co najmniej jednego lub maksymalnie sześciu następujących po sobie miesięcy kalendarzowych, w którym biogaz rolniczy został wytworzony;
- 7) określenie daty oddania instalacji odnawialnego źródła energii do użytkowania lub daty oddania do użytkowania zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 8) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że:

1) do wytworzenia biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii nie wykorzystywano drewna pełnowartościowego oraz zbóż pełnowartościowych – w przypadku jednostek, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1-3;

2) urządzenia wchodzące w skład instalacji odnawialnego źródła energii spełniają warunki określone w art. 84 ust. 9 oraz stosowne normy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 84 ust. 10.”;

klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;

- 9) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadcstw pochodzenia biogazu rolniczego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się operatorowi systemu dystrybucyjnego gazowego, na którego obszarze działania znajduje się instalacja odnawialnego źródła energii

określona we wniosku, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości biogazu rolniczego objętego tym wnioskiem.

4. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości wytworzonego biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii.

5. Ilość wytworzonego biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci, określa się na podstawie wskazań układu pomiarowego.

6. Koszt instalacji układu pomiarowego ponosi operator systemu dystrybucyjnego gazowego.

Art. 66. 1. Prezes URE w terminie 30 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydaje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego albo postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.

2. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego zawiera dane, o których mowa w art. 65 ust. 2 pkt 1-6 i 9.

3. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego jest wydawane w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu i przekazywane bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia i świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

4. Do wydawania świadectw pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

Art. 67. 1. Prezes URE odmawia wydania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, jeżeli wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia lub wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego został złożony po upływie terminu, o którym mowa odpowiednio w art. 62 ust. 4 lub art. 65 ust. 3.

2. Odmowa wydania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego następuje w terminie do 30 dni od dnia wpływu do Prezesa URE wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

Art. 68. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, odbiorca przemysłowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 76 i art. 78, są zobowiązane:

1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub

2) uiścić opłatę zastępczą, w terminie określonym w art. 86 ust. 1, obliczoną w sposób określony w art. 73.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w ust.3;

2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędącymi odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;

3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.¹¹⁾) lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;

4) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Odbiorca przemysłowy jest obowiązany złożyć Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające zużycie nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust.1, w terminie do dnia 30 listopada każdego roku.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208.

4. Prezes URE sporządza wykaz odbiorców przemysłowych którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, i zamieszcza go w Biuletynie Informacji Publicznej URE do dnia 31 grudnia danego roku.

Art. 69. 1. Obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia wydanego dla energii elektrycznej wytworzonej w źródłach znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej, lub uiszczenia opłaty zastępczej, odbiorcy przemysłowi, o których mowa w art. 68 ust. 2 pkt 1, i którzy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużyli:

- 1) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 12 % wartości ich produkcji - wykonują w zakresie 20 % ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
- 2) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 7 % i nie więcej niż 12 % wartości ich produkcji - wykonują w zakresie 60 % ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
- 3) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł nie mniej 3 % i nie więcej niż 7 %, wartości ich produkcji - wykonują w zakresie 80 % ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku.

2. Przez wartość produkcji, o której mowa w ust. 1, rozumie się przychód ze sprzedaży własnych wyrobów, robót i usług (bez podatku od towarów i usług), pomniejszony o podatek akcyzowy i powiększony o kwoty dotacji do produktu.

Art. 70. 1. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 68 ust. 2 pkt 1, jest obowiązany do dnia 31 maja każdego roku przekazać Prezesowi URE:

- 1) informację o wysokości wykonanego obowiązku, o którym mowa w art. 69 ust. 1 oraz ilości zakupionej energii elektrycznej na własny użytek w roku realizacji obowiązku, a także o wysokości kosztu energii elektrycznej oraz wartości swojej produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku;

2) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.) oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 70, są zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki uprawnienia określonego w art. 69 ust. 1.”.
Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

2. Podmiot, który nie przekazał Prezesowi URE informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 1, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, przez okres 5 lat liczonych od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek.

Art. 71. Obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydanego dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego wytworzonych w instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej, lub uiszczenia opłaty zastępczej, odbiorcy końcowi, o których mowa w art. 68 ust. 2 pkt 3, wykonują w danym roku kalendarzowym w zakresie zakupionej i zużytej energii elektrycznej lub zakupionego biogazu rolniczego przeliczonego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej do 100 GWh.

Art. 72. 1. Odbiorca końcowy, o którym mowa w art. 68 ust. 2 pkt 3, w terminie do dnia 31 marca, jest obowiązany uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej, lub uiścić opłatę zastępczą, w terminie określonym w art. 86 ust. 1, obliczoną w sposób określony w art. 73.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do przekazania Prezesowi URE informacji o wykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 68 ust. 1, do dnia 30 kwietnia za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 73. 1. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz - opłatę zastępczą wyrażoną w złotych,

Ozj - jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 286,74 złotych za 1 MWh,

- Eu - ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w danym roku,
- Eu - ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 68 ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku.
2. Jednostkowa opłata zastępcza oznaczona symbolem Ozj, o której mowa w ust. 1, podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z roku kalendarzowego poprzedzającego rok, dla którego oblicza się opłatę zastępczą, określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski.
 3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki jednostkową opłatę zastępczą po jej waloryzacji, o której mowa w ust. 2, w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

Art. 74. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, w którym zakupiło energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii spełniającej warunki określone w art. 84 ust. 9 oraz stosowne normy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 84 ust. 10 w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, jest obowiązane do przekazania towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji o ilości energii elektrycznej energii zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do dalszej odsprzedaży.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 68 ust. 1.

3. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 68 ust. 1, w zakresie określonym w art. 68 ust. 2 pkt 4.

4. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

Art. 75. 1. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 68 ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia wydanych podmiotom, o których mowa 62 ust. 1 pkt 3, dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującego w procesie przetwarzania energię pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego wytwórca biogazu rolniczego wystąpił lub wystąpi z wnioskiem, o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.

2. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 7, art. 41 ust. 1, art. 58 ust. 1, art. 61 i art. 62, art. 64 i art. 65, art. 68 - 72, lub badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 74 ust. 1, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 76. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków, o których mowa w art. 41 ust. 1, art. 58 ust. 1, art. 59 i art. 68 ust. 1 w zakresie świadectw pochodzenia, oraz obowiązku potwierdzania danych, o których mowa w art. 62 ust. 5, w tym:

- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w instalacjach odnawialnego źródła energii,
- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 21, oraz inne paliwa,
- 3) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 62 ust. 5,
- 4) wielkość i sposób obliczania udziału energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w okresie kolejnych 15 lat,
- 5) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 68 ust. 1:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 61 ust. 1,
 - b) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 68 ust. 1 pkt 2,

c) kosztów zakupu energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, do których zakupu przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane

- biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych oraz zapewnienie poziomu udziału energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii umożliwiającego spełnienie warunków, o którym mowa w art. 77 ust. 3.

2. Rozporządzenie, o którym mowa powyżej, podlega w zakresie określonym w art. 76 ust. 1 pkt 4) aktualizacji nie rzadziej niż raz na 3 lata. Udział energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, określany dla kolejnych okresów, nie może być niższy niż wartość tego udziału mająca zastosowanie do ostatniego roku okresu poprzedniego.

Art. 77. 1. Prezes URE monitoruje ceny, po jakiej zbywane są na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu.

2. W przypadku, gdy średnie ceny, o których mowa w ust. 1, będą przez okres co najmniej jednego miesiąca roku kalendarzowego niższe niż 90% wartości jednostkowej opłaty zastępczej, Prezes URE przekazuje zbiorczy raport ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, w terminie 14 dni po zakończeniu miesiąca kalendarzowego.

3. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 2, podejmie niezwłocznie interwencyjny zakup na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu, po cenie równej 90% wysokości jednostkowej opłaty zastępczej.

4. Jeżeli w wyniku analizy raportu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki ustali, że dla zagwarantowania ceny praw majątkowych z tytułu świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu powyżej 90% wartości jednostkowej opłaty zastępczej, konieczna jest zmiana wielkości udziału energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 76 ust. 1 pkt 4, minister właściwy do spraw gospodarki dokona w ciągu 30 dni od otrzymania raportu zwiększenia wielkości tego udziału, ze

skutkiem w następnym roku kalendarzowym, w drodze rozporządzenia, o którym mowa w art. 76 ust. 2.”

Art. 78. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 65 ust. 4, w tym:

- 1) parametry jakościowe biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej,
- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanego biogazu rolniczego,
- 3) miejsce dokonywania pomiarów ilości biogazu rolniczego na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o których mowa w art. 65 ust. 4,
- 4) sposób przeliczania ilości wytworzonego biogazu rolniczego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 68 ust. 1

- biorąc pod uwagę w szczególności potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego oraz dostępne technologie wytwarzania biogazu rolniczego.

Art. 79. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego powstają po raz pierwszy z chwilą zapisania tych świadectw, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa w art. 80 ust. 4, na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w art. 80 ust. 1, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu, o którym mowa w art. 80 ust. 1.

Art. 80. 1. Rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub

2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384, ze późn. zm.¹²⁾)

- organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego;
- 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;
- 3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia lub świadectwami pochodzenia biogazu rolniczego z ilością energii elektrycznej lub ilością biogazu rolniczego, odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego, towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego oraz odbiorcy przemysłowego, o których mowa w art. 68 ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, wydać dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające z tych świadectw przysługujące wnioskodawcy i odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej lub biogazu rolniczego.

4. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu rolniczego podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw.

5. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.

Art. 81. 1. Prezes URE na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego, towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego oraz odbiorcy przemysłowego, o których mowa w art. 68 ust. 2, którym przysługują prawa majątkowe

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 131, poz. 763 i Nr 234, poz. 1391 oraz z 2012 r. poz. 836.

wynikające ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego umarza, w drodze decyzji, te świadectwa w całości lub części.

2. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 68 ust. 2, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa URE o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

Art. 82. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wygasają z chwilą ich umorzenia.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, towarowy dom maklerski lub dom maklerski oraz odbiorca przemysłowy, o których mowa w art. 68 ust. 2, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego jest obowiązany złożyć do Prezesa URE dokument, o którym mowa w art. 80 ust. 3.

Art. 83. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 68 ust. 1 w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 84. 1. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, wraz z określonym na stałym, niezmiennym poziomie współczynnikiem korekcyjnym, obowiązującym w dniu oddania do użytkowania instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 1, przysługuje przez okres kolejnych 15 lat, licząc od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, za które wydano świadectwo pochodzenia, z zastrzeżeniem ust. 2 – 9, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r.

2. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje również w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej jednak niż przez 90 dni liczonych od dnia pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej lub biogazu rolniczego do sieci właściwego operatora. Wartość współczynnika korekcyjnego przysługującego w danym roku dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii ustala się odrębnie dla okresu rozruchu technologicznego oraz dla okresu po oddaniu tej instalacji do użytkowania, uwzględniając dla rozruchu technologicznego wartość współczynnika korekcyjnego obowiązującego w pierwszym dniu rozruchu

technologicznego a dla okresu po dniu oddania instalacji do użytkowania wartość współczynnika korekcyjnego obowiązującego w pierwszym dniu oddania do użytkowania.

3. W przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, świadectwo pochodzenia, wraz z określonym na stałym poziomie współczynnikiem korekcyjnym, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 1, przysługuje przez okres kolejnych 5 lat, licząc od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej na którą wydano świadectwo pochodzenia.

4. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, wraz z określonym współczynnikiem korekcyjnym, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 1, przysługuje za energię elektryczną lub biogaz rolniczy, wytworzone w:

- 1) zmodernizowanych instalacjach odnawialnego źródła energii,
- 2) instalacjach odnawialnego źródła energii powstałych w wyniku modernizacji instalacji niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii

- pod warunkiem że łącznie spełnione zostaną następujące warunki:

1) w wyniku modernizacji istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii lub modernizacji instalacji

niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii nastąpi przyrost mocy zainstalowanej energii elektrycznej lub przyrost wydajności wytwarzania biogazu rolniczego;

2) podmiot, który dokonał modernizacji istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii lub dokonał modernizacji instalacji niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, poniósł nakłady inwestycyjne na urządzenia służące do wytwarzania energii elektrycznej lub biogazu rolniczego w wysokości co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub modernizowanej instalacji niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji;

3) zainstalowane zostały urządzenia wchodzące w skład instalacji odnawialnego źródła energii, służące do wytwarzania energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, które zostały wyprodukowane nie wcześniej niż 36 miesięcy przed dniem rozpoczęcia modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii lub modernizacji instalacji niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii;

4) zmodernizowana instalacja odnawialnego źródła energii lub instalacja odnawialnego źródła energii powstała w wyniku modernizacji instalacji niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej z biomasy do spalania wielopaliwowego.

5. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w ust. 4, wraz z określonym współczynnikiem korekcyjnym, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 1, przysługuje przez okres 15 lat, licząc od dnia oddania do

użytkowania zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji odnawialnego źródła energii powstałej w wyniku modernizacji instalacji niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do przyrostu mocy zainstalowanej energii elektrycznej lub przyrostu wydajności wytwarzania biogazu rolniczego.

6. Wytwórcy wytwarzającemu energię elektryczną w wykorzystującej hydroenergię instalacji odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 100 MW, który realizuje budowę instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej hydroenergię o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 80 MW, Prezes URE może wydać świadectwo pochodzenia o współczynniku korekcyjnym równym 1.

7. Warunkiem uzyskania świadectwa pochodzenia, o którym mowa w ust. 6, jest przekazanie Prezesowi URE przez wytwórcę realizującego budowę instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej hydroenergię o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 80 MW, w terminie 60 dni po zakończeniu każdego kwartału, zweryfikowanego przez niezależnego audytora finansowego sprawozdania kwartalnego zawierającego informacje o poniesionych nakładach inwestycyjnych na realizację budowy tej inwestycji.

8. Ilość energii elektrycznej w MWh, określonej w świadectwach pochodzenia, o których mowa w ust. 6, nie może przekraczać równowartości ilorazu 50 % poniesionych nakładów inwestycyjnych wyrażonych w złotych oraz wartości opłaty zastępczej, o której mowa w art. 73, wyrażonej w złotych za 1 MWh.

9. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, którą po dniu 1 stycznia 2015 roku oddano do użytkowania lub poddano modernizacji, świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje jedynie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, zostały wyprodukowane nie wcześniej niż 36 miesięcy przed dniem oddania do użytkowania tej instalacji odnawialnego źródła energii. Przepis ten stosuje się odpowiednio do instalacji odnawialnego źródła energii powstałej w wyniku modernizacji instalacji niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii.

10. Minister właściwy do spraw gospodarki, ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz stosownych norm, które powinny spełniać urządzenia wchodzące w skład instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w ust. 9, w tym wymagania dotyczące oznakowania ekologicznego, etykiet energetycznych i innych technicznych systemów odniesienia ustanowionych przez europejskie organy normalizacyjne.

Art. 85. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, co trzy lata, do dnia 30 czerwca danego roku określa, w drodze rozporządzenia, współczynniki korekcyjne dla wytworzonej

energii elektrycznej lub wytworzonego biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii:

- 1) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW do 500 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy lub biogaz pozyskany z surowców nie pochodzących ze składowisk odpadów i z oczyszczalni ścieków, jeżeli surowce z oczyszczalni ścieków w łącznej ilości surowców nie przekraczają wagowo 40% lub wprowadzających biogaz rolniczy do sieci dystrybucyjnej gazowej o łącznej produkcji biogazu rolniczego do 2 mln m³/rok,
- 2) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 500 kW do 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy lub biogaz pozyskany z surowców nie pochodzących ze składowisk odpadów i z oczyszczalni ścieków, jeżeli surowce z oczyszczalni ścieków w łącznej ilości surowców nie przekraczają wagowo 40% lub wprowadzających biogaz rolniczy do sieci dystrybucyjnej gazowej o łącznej produkcji biogazu rolniczego powyżej 2 mln m³/rok do 4 mln m³/rok,
- 3) o zainstalowanej łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy lub biogaz pozyskany z surowców nie pochodzących ze składowisk odpadów i z oczyszczalni ścieków, jeżeli surowce z oczyszczalni ścieków w łącznej ilości surowców nie przekraczają wagowo 40% lub wprowadzających biogaz rolniczy do sieci dystrybucyjnej gazowej o łącznej produkcji biogazu rolniczego powyżej 4 mln m³/rok;
- 4) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz pozyskany z surowców pochodzących ze składowisk odpadów,
- 5) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz pozyskany z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków,
- 6) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 10 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach dedykowanych lub w układach hybrydowych,
- 7) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 10 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach dedykowanych lub w układach hybrydowych w wysokosprawnej kogeneracji (CHP),
- 8) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 10 MW do 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach dedykowanych lub w układach hybrydowych,

- 9) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 10 MW do 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach dedykowanych lub w układach hybrydowych w wysokosprawnej kogeneracji (CHP),
 - 10) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach dedykowanych lub w układach hybrydowych,
 - 11) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach dedykowanych lub w układach hybrydowych w wysokosprawnej kogeneracji (CHP),
 - 12) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę do spalania wielopaliwowego,
 - 13) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,
 - 14) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 100 kW do 1 MW, montowanych wyłącznie na budynkach, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię promieniowania słonecznego,
 - 15) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 100 kW do 1 MW, montowanych wyłącznie poza budynkami, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię promieniowania słonecznego,
 - 16) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 1 MW do 10 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię promieniowania słonecznego,
 - 17) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 100 kW do 500 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie,
 - 18) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 500 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie,
 - 19) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na morzu,
 - 20) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 75 kW do 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej hydroenergię,
 - 21) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 1 MW do 5 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej hydroenergię,
 - 22) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 5 MW do 20 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej hydroenergię,
 - 23) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 20 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej hydroenergię,
 - 24) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię geotermalną
- na okres kolejnych pięciu lat, dla poszczególnych rodzajów i łącznej mocy zainstalowanych instalacji odnawialnych źródeł energii przyłączonych do sieci w danym punkcie przyłączeniowym, wytwarzających energię elektryczną lub biogaz rolniczy, wytworzone w

instalacji odnawialnego źródła energii, mając na względzie politykę energetyczną państwa oraz informacje zawarte w krajowym planie działania, o którym mowa w art. 94 ust 1, a także możliwość uzyskania zwrotu poniesionych nakładów inwestycyjnych oraz kosztów eksploatacyjnych z uwzględnieniem ich finansowania w okresie do 15 lat.

2. Współczynniki korekcyjne obowiązujące w dwóch pierwszych latach w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, ustanawia się na takim samym poziomie, co współczynniki korekcyjne obowiązujące w dwóch ostatnich latach, o których mowa w rozporządzeniu, dotyczącym okresu bezpośrednio poprzedzającego.

Art. 86. 1. Opłata zastępcza, o której mowa w art. 68 ust. 1 pkt 2, stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i jest uiszczana na rachunek bankowy tego funduszu do dnia 31 marca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej jest obowiązany do corocznego przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, ministrowi właściwemu do spraw środowiska, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz Prezesowi URE informacji o wysokości uiszczonych opłat zastępczych oraz wysokości uiszczonych kar pieniężnych, o których mowa w art. 130 ust. 1, do dnia 30 czerwca każdego roku.

Art. 87. 1. Wytwarzanie energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW lub wytwarzanie biogazu rolniczego o wydajności do 20 mln m³/rok w instalacji odnawialnego źródła energii zwalnia się z opłat, o których mowa w art. 80 ust. 5.

2. Do zwolnień przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1, z opłaty skarbowej zastosowanie mają przepisy odrębne.

Rozdział 6

Gwarancje pochodzenia

energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnego źródła energii w instalacjach odnawialnego źródła energii i energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 88. 1. Gwarancja pochodzenia jest dokumentem stanowiącym potwierdzenie odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej energii elektrycznej została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii albo z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii.

2. Z gwarancji pochodzenia nie wynikają prawa majątkowe, w szczególności gwarancja pochodzenia nie daje prawa do korzystania z instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego określonych w ustawie.

3. Przekazanie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od przeniesienia praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia.

4. Gwarancja pochodzenia z chwilą przekazania odbiorcy końcowemu nie podlega obrotowi.

5. Do wydawania gwarancji pochodzenia oraz innych dokumentów potwierdzających wydanie gwarancji pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń, z zastrzeżeniem ust. 6.

6. Gwarancje pochodzenia oraz inne dokumenty potwierdzające wydanie gwarancji pochodzenia wydaje się w terminie 30 dni od dnia przekazania wniosku, o którym mowa w art. 89 ust. 1, Prezesowi URE.

Art. 89. 1. Gwarancję pochodzenia wydaje się na pisemny wniosek wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii albo energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii, zwany dalej „wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia”.

2. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia składa się do operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, w terminie 7 dni od dnia zakończenia wytworzenia danej ilości energii elektrycznej objętej wnioskiem.

3. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1;
- 2) określenie lokalizacji, rodzaju i mocy instalacji odnawialnego źródła energii, w którym została wytworzona energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii albo energia elektryczna z biogazu rolniczego;
- 3) dane dotyczące ilości wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii albo wytworzonej energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 4) określenie okresu, w którym energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii albo energia elektryczna z biogazu rolniczego została wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia wytwarzania tej energii elektrycznej;

- 5) wskazanie czy instalacja odnawialnego źródła energii określona we wniosku korzystała z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 6) wskazanie daty oddania do użytkowania instalacji odnawialnego źródła energii i daty produkcji urządzeń wytwarzających energię.

4. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, dokonuje weryfikacji danych zawartych we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia i w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania przekazuje wniosek Prezesowi URE, wraz z potwierdzeniem ilości wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii albo wytworzonej energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ustalonej na podstawie wskazań licznika inteligentnego.

Art. 90. 1. Prezes URE wydaje gwarancję pochodzenia w terminie 30 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia.

2. Gwarancja pochodzenia jest wydawana na okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii albo wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii, objętej wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia.

3. Po upływie okresu określonego w ust. 2 gwarancja pochodzenia wygasa i podlega wykreśleniu z rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 93 ust. 1.

4. Gwarancja pochodzenia jest oznaczona indywidualnym numerem, zawiera dane określone w art. 89 ust. 3 oraz wskazuje datę utraty jej ważności.

5. Gwarancję pochodzenia wydaje się za wytworzoną energię elektryczną z dokładnością do 1 MWh.

6. Gwarancję pochodzenia wydaje się w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Art. 91. 1. Prezes URE odmawia wydania gwarancji pochodzenia jeżeli wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia, został złożony operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego po upływie terminu, o którym mowa w art. 89 ust. 2.

2. Odmowa wydania gwarancji pochodzenia następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

Art. 92. 1. Prezes URE, na pisemny wniosek podmiotu, uznaje gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Prezes URE może odmówić uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności.

3. Odmowa uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

4. O przyczynie odmowy uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, Prezes URE niezwłocznie informuje Komisję Europejską, podając przyczynę odmowy.

5. Gwarancja pochodzenia, o której mowa w ust. 1, jest ważna przez okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej na którą została wydana.

Art. 93. 1. Prezes URE tworzy i prowadzi rejestr gwarancji pochodzenia.

2. Prezes URE jest obowiązany prowadzić rejestr, o którym mowa w ust. 1, w sposób zapewniający identyfikację:

- 1) wytwórców, którym wydano gwarancję pochodzenia;
- 2) podmiotów, których gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym zostały uznane przez Prezesa URE.

3. Prezes URE z urzędu dokonuje wpisu gwarancji pochodzenia do rejestru gwarancji pochodzenia z chwilą:

- 1) wydania gwarancji pochodzenia ;
- 2) uznania gwarancji pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym

4. Obowiązkowi wpisu do rejestru gwarancji pochodzenia podlega także przekazanie gwarancji pochodzenia odbiorcy końcowemu.

Rozdział 7

Krajowy plan działania w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz monitorowanie rynku energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii, biogazu rolniczego, a także rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie

Art. 94. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz uwzględniając politykę energetyczną państwa, opracowuje projekt krajowego planu działania w zakresie odnawialnych źródeł energii, zwanego dalej „krajowym planem działania”.

2. Krajowy plan działania określa w szczególności:

- 1) krajowy cel w zakresie udziału energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii, zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
- 2) cele pośrednie, obejmujące dwuletnie okresy, określające model i sposób dojścia do krajowego celu wskazanego w pkt 1;
- 3) wpływ środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto oraz działania jakie należy podjąć do osiągnięcia krajowego celu wskazanego w pkt 1;
- 4) końcowe zużycie energii brutto wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, w tym w energetyce oraz w transporcie;
- 5) działania jakie powinny zostać podjęte do osiągnięcia celów pośrednich, niezbędne w poszczególnych latach aż do osiągnięcia krajowego celu wskazanego w pkt 1, w zakresie:
 - a) współpracy między jednostkami samorządu terytorialnego a organami administracji rządowej,
 - b) współpracy międzynarodowej dotyczącej wytwarzania energii i paliw w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz projektów energetycznych,
 - c) krajowej strategii rozwoju zasobów biomasy, w tym rozwoju jej nowych zasobów.

3. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze uchwały, przyjmuje krajowy plan działania.

4. Przyjęty przez Radę Ministrów krajowy plan działania minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej.

5. W przypadku:

- 1) gdy udział energii i paliw wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii, określony w krajowym planie działania, obniży się poniżej orientacyjnego kursu w okresie dwuletnim, bezpośrednio poprzedzającym okres określony w krajowym planie działania, albo
- 2) wydania zalecenia przez Komisję Europejską

- minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje i przekazuje Komisji Europejskiej aktualizację krajowego planu działania.

6. Do aktualizacji krajowego planu działania przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 95. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje realizację celu krajowego wskazanego w art. 94 ust. 2 pkt 1, w szczególności na podstawie danych przekazanych przez Prezesa URE oraz wyników badań statystycznych prowadzonych zgodnie z programem badań statystycznych statystyki publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r., poz. 591).

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, co dwa lata, sporządza i przedstawia Radzie Ministrów sprawozdanie zawierające wyniki monitorowania realizacji celu krajowego, wraz ze wskazaniem postępu w promowaniu wykorzystania energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje dotyczące w szczególności:

- 1) udziału energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii, zużywanych w energetyce i w transporcie, oraz możliwości dysponowania tymi źródłami;
- 2) stanu infrastruktury technicznej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) wpływu środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto;
- 4) działań podejmowanych do realizacji celu krajowego, o którym mowa w art. 94 ust. 2 pkt 1;
- 5) przewidywanego zapotrzebowania na energię i paliwa wytworzone w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 6) planowanych i będących w budowie instalacji odnawialnego źródła energii.

4. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, przyjmuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, do dnia 30 listopada roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

5. Przyjęte przez Radę Ministrów sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone

Art. 96. 1. Zadania związane z funkcjonowaniem rynku energii elektrycznej i paliw gazowych wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce i w transporcie, wykonują minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw rozwoju wsi, minister właściwy do spraw środowiska, Prezes URE oraz Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, zwany dalej „Prezesem GUS”.

2. Realizacja zadań określonych w ust. 3 - 7 ma na celu identyfikację kierunku rozwoju odnawialnych źródeł energii, wypracowanie optymalnego i zrównoważonego stopnia wykorzystania poszczególnych rodzajów odnawialnych źródeł energii, zwiększanie

bezpieczeństwa energetycznego, ochronę środowiska oraz osiągnięcie celów wynikających z przyjętych umów międzynarodowych.

3. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) określanie krajowych środków mających na celu rozwój wykorzystania energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) monitorowanie funkcjonowania instrumentów wspierających wytwarzanie energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz działań mających na celu ich wykorzystanie;
- 3) podejmowanie działań mających na celu usprawnienie procedur administracyjnych związanych z prowadzeniem procesu inwestycyjnego instalacji odnawialnych źródeł energii oraz usuwanie innych barier mogących ograniczać wzrost wykorzystania odnawialnych źródeł energii;
- 4) monitorowanie funkcjonowania gwarancji pochodzenia;
- 5) opracowywanie analiz w zakresie zapotrzebowania na energię i paliwa wytwarzane w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz nadwyżki ich wytwarzania.

4. Zadania ministra właściwego do spraw rozwoju wsi w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) promowanie wykorzystania biomasy pochodzenia rolniczego na cele energetyczne;
- 2) monitorowanie wykorzystania surowców wykorzystywanych na cele energetyczne do wytwarzania energii i paliw w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 3) monitorowanie zmian w wykorzystaniu gruntów, ze szczególnym uwzględnieniem gruntów przeznaczanych pod uprawy energetyczne.

5. Zadania ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) promowanie wytwarzania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych z odpadów;
- 2) monitorowanie wpływu wytwarzania biokomponentów, biopaliw ciekłych, biomasy, biogazu, biogazu rolniczego i biopłynów na bioróżnorodność, zasoby wodne oraz na jakość wody i gleby;
- 3) opracowywanie analiz w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w związku z wytwarzaniem energii i paliw w instalacjach odnawialnego źródła energii

6. Zadania Prezesa URE w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) przekazywania danych dotyczących odnawialnych źródeł energii w sprawozdaniu na podstawie ustawy Prawo energetyczne, stosownie do zakresu zadań Prezesa URE.
- 2) monitorowanie wykonania obowiązku, przez przedsiębiorstwa energetyczne, w zapewnieniu pierwszeństwa w przesyłaniu lub dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

7. Zadania Prezesa GUS w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują prowadzenie stałej statystyki dotyczącej udziału energii i paliw wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii. w końcowym zużyciu energii, w podziale na sektory elektroenergetyki, ciepła i chłodu oraz transportu;

8. Pozyskane w trakcie realizacji zadań, o których mowa ust. 3 - 7, informacje z postępu w promowaniu wykorzystania energii i paliw wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii. minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw rozwoju wsi, minister właściwy do spraw środowiska, Prezes URE oraz Prezes GUS, udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 97. 1. Udział energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii. zużytej w energetyce oraz w transporcie oblicza się jako iloraz ilości końcowego zużycia energii brutto wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii. oraz ilości końcowego zużycia energii brutto, w okresie danego roku, wyrażony w procentach.

2. Do obliczania udziału energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii stosuje się metodologię określoną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. U. L 304 z 14.11.2008, str. 1).

Art. 98. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania:

- 1) ilości końcowego zużycia energii brutto wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, uwzględniając ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu zużytej w energetyce, oraz ilość biokomponentów, biopaliw ciekłych oraz paliw, zużytych w transporcie,
- 2) znormalizowanej ilości energii elektrycznej wytworzonej w elektrowniach wodnych lub w farmach wiatrowych,
- 3) rzeczywistej ilości ciepła wytworzonego z energii aerothermalnej, geothermalnej lub hydrothermalnej przez pompy ciepła

- biorąc pod uwagę rodzaj działalności gospodarczej, możliwości techniczne i organizacyjne w zakresie wytwarzania energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.

Art. 99. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki tworzy elektroniczną bazę danych wykorzystania energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

2. Prezes URE oraz Prezes GUS przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, informacje związane z wykorzystaniem energii i paliw wytworzonych w instalacji odnawialnego źródła energii.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, przekazywane przez Prezesa URE dotyczą w szczególności:

- 1) ilości obowiązujących koncesji na wytwarzanie energii i paliw w instalacjach odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii na które zostały one wydane, zainstalowaną moc oraz lokalizację,
- 2) ilości wydanych świadectw pochodzenia dla energii elektrycznej oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego dla biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane,
- 3) ilości umorzonych świadectw pochodzenia dla energii elektrycznej oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego dla biogazu rolniczego wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii,
- 4) ilości wydawanych przez Prezesa URE rozstrzygnięć w zakresie przyłączania instalacji odnawialnego źródła energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej albo sieci dystrybucyjnej gazowej, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii,
- 5) ilości wydanych gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii na które zostały one wydane,
- 6) zmian w rejestrach, o których mowa w art. 7 i art. 23
– w terminie 180 dni od zakończenia roku.

4. Informacje, o których mowa w ust. 2, przekazywane przez Prezesa GUS dotyczą w szczególności udziału energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w końcowym zużyciu energii brutto, z podziałem na sektory odnawialnych źródeł energii
– w terminie 365 dni od zakończenia roku poprzedniego objętego badaniem statystycznym.

5. Dane opublikowane w elektronicznej bazie danych, o której mowa w ust. 1, po ich wcześniejszym przetworzeniu, są jawne.

Rozdział 8

Warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom mikroinstalacji i małych instalacji oraz akredytowania organizatorów szkoleń

Art. 100. 1. Instalatorem mikroinstalacji lub małych instalacji, zwanym dalej „instalatorem”, może być osoba, która:

- 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) posiada wykształcenie minimum zasadnicze zawodowe lub równoważne w zakresie instalowania urządzeń i instalacji: sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych;
- 3) posiada udokumentowane trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie instalowania lub modernizacji urządzeń i instalacji: sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
- 5) ukończyła szkolenie podstawowe dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu instalatora mikroinstalacji lub małej instalacji, zwanego dalej „certyfikatem”, poświadczane zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń, o którym mowa w art. 109 ust. 1 lub art. 115, w zakresie dotyczącym instalowania danego rodzaju instalacji;
- 6) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przeprowadzony przez komisję egzaminacyjną, odpowiednio dla danego rodzaju instalacji, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia podstawowego;
- 7) posiada ważny certyfikat odpowiednio w zakresie instalowania danego rodzaju instalacji, o której mowa w ust. 2.

2. Certyfikat jest dokumentem potwierdzającym posiadanie przez instalatora kwalifikacji w zakresie wymaganym do instalowania następujących rodzajów instalacji:

- 1) kotłów i pieców na biomasę lub;
- 2) systemów fotowoltaicznych, lub
- 3) słonecznych systemów grzewczych, lub
- 4) pomp ciepła, lub
- 5) płytkich systemów geotermalnych.

3. W zakresie posiadanego certyfikatu instalator jest upoważniony do dokonywania modernizacji oraz utrzymywania w należyłym stanie technicznym tych instalacji.

4. Instalator ma obowiązek poświadczać numerem certyfikatu wykonanie czynności, o których mowa w ust. 2 lub 3, w karcie gwarancyjnej wykonania lub innym odpowiednim dokumencie.

Art. 101. 1. Egzamin dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu uprawniającego do instalowania danego rodzaju instalacji przeprowadza się co najmniej dwa razy w ciągu roku. Informację o terminie i miejscu egzaminu Prezes Urzędu Dozoru Technicznego, zwany dalej „Prezesem UDT”, ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, co najmniej na trzydzieści dni przed planowanym terminem egzaminu.

2. Komisję Egzaminacyjną, zwaną dalej "Komisją", przeprowadzającą egzamin dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu uprawniającego do instalowania danego rodzaju instalacji, powołuje Prezes UDT.

3. Członków Komisji powołuje co 4 lata Prezes UDT spośród osób wskazanych we wnioskach podmiotów, o których mowa w ust. 4, oraz wyznaczone przez Prezesa UDT.

4. Wniosek o powołanie członka komisji mogą zgłosić w szczególności:

- 1) stowarzyszenia naukowo-techniczne,
- 2) izby gospodarcze i izby rzeczoznawców
- pod warunkiem, że zgodnie ze statutem wykonują działalność w zakresie odnawialnych źródeł energii;
- 3) jednostki i instytucje o zasięgu regionalnym lub ogólnokrajowym wykonujące działalności w zakresie danego rodzaju instalacji;
- 4) producenci oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii;
- 5) ośrodki szkoleniowe lub szkoły, w których jest prowadzone kształcenie zawodowe z zakresu odnawialnych źródeł energii lub energetyki.

5. W skład Komisji wchodzi co najmniej 7 członków przeprowadzających egzamin dla danego rodzaju instalacji określonego w art. 100 ust. 2.

Art. 102. 1. Certyfikat wydaje Prezes UDT na pisemny wniosek osoby ubiegającej się o wydanie certyfikatu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji wnioskodawcy;
- 3) numer PESEL albo rodzaj i numer innego dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy;
- 4) określenie zakresu certyfikatu, ze wskazaniem rodzaju instalacji;
- 5) aktualne miejsce pracy lub wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca jest obowiązany dołączyć następujące dokumenty:

- 1) kopię dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2 i 3;
- 2) oświadczenie o:

- a) posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych;
- b) korzystaniu z pełni praw publicznych,
- c) niekaralności.

4. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenia jest obowiązany do zawarcia w nich klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.¹²⁾).

6. Wniosek złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej powinien być opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Art. 103. 1. Przed wydaniem certyfikatu Prezes UDT dokonuje sprawdzenia spełnienia przez osobę ubiegającą się o wydanie certyfikatu wymagań, o których mowa w art. 100 ust.1 pkt 1-6.

2. Prezes UDT, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku, jest obowiązany do wydania wnioskodawcy certyfikatu albo zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu.

3. Certyfikat wydaje się na 5 lat.

4. Certyfikat zawiera co najmniej:

- 1) numer certyfikatu;
- 2) imię i nazwisko instalatora;
- 3) określenie zakresu certyfikatu, ze wskazaniem rodzaju instalacji;
- 4) datę i miejsce wydania oraz imienne oznaczenie wydającego certyfikat.

Art. 104. Prezes UDT odmawia wydania certyfikatu po stwierdzeniu, że osoba ubiegająca się o wydanie certyfikatu nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 100 ust. 1 pkt 1 - 6 albo, gdy instalatorowi cofnięto certyfikat, a od cofnięcia certyfikatu nie upłynął rok.

Art. 105. 1. Prezes UDT cofa wydany certyfikat, w przypadku:

- 1) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych instalatora;
- 2) pozbawienia instalatora z mocy prawomocnego wyroku sądowego praw publicznych;

- 3) skazania instalatora prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
- 4) stwierdzenia niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 100 ust. 4;
- 5) gdy certyfikat jest wykorzystywany przez instalatora niezgodnie z jego zakresem lub istnieją udokumentowane dowody, że mikroinstalacja lub mała instalacja jest zainstalowana niezgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Instalator, któremu cofnięto certyfikat, może ubiegać się ponownie o wydanie certyfikatu po upływie roku od dnia cofnięcia certyfikatu.

Art. 106. 1. Prezes UDT, na wniosek instalatora złożony nie później niż na 30 dni przed dniem upływu ważności uprzednio wydanego certyfikatu przedłuża ważność certyfikatu na okres kolejnych 5 lat, pod warunkiem że instalator:

- 1) nie przestał spełniać warunków, o których mowa w art. 100 ust.1 pkt 1 i 4 ;
- 2) w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu ukończył szkolenie przypominające, potwierdzone zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń;
- 3) przedstawi wykaz zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należyтым stanie technicznym minimum pięciu referencyjnych mikroinstalacji lub małych instalacji w celu potwierdzenia ciągłości pracy.

2. Prezes UDT odmawia przedłużenia ważności certyfikatu po stwierdzeniu, że instalator nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w ust. 1.

3. Wykaz o którym mowa w ust. 1 pkt 3 składa się w formie oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający wykaz jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 107. 1. W przypadku utraty lub zniszczenia certyfikatu, na wniosek instalatora, Prezes UDT wydaje wtórnik tego dokumentu.

2. Instalator, który po uzyskaniu wtórnika certyfikatu odzyskał utracony dokument jest obowiązany zwrócić ten dokument Prezesowi UDT.

Art. 108. Osoby będące obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz osoby będące obywatelami innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa wspólnotowego przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą instalować mikroinstalacje lub małe instalacje, jeżeli:

1) posiadają ważny certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i zgłoszą Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia instalacji mikroinstalacji i małej instalacji nie później niż 30 dni przed zamierzonym rozpoczęciem instalacji, lub

2) posiadają certyfikat udzielony na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

Art. 109. 1. Akredytowanym organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 5 oraz w art. 106 ust. 1 pkt 2, może być podmiot, który:

- 1) posiada system zarządzania szkoleniami;
- 2) posiada warunki lokalowe i wyposażenie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkoleń;
- 3) dysponuje kadrą posiadającą kwalifikacje niezbędne do przeprowadzenia szkolenia;
- 4) uzyskał akredytację Prezesa UDT, zwaną dalej „akredytacją”, w zakresie szkolenia odpowiedniego dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 100 ust. 2.

2. System zarządzania szkoleniami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie osoby odpowiedzialnej za zarządzanie organizacją szkoleń i za informacje związane ze szkoleniem;
- 2) procedurę dokumentowania i weryfikacji kompetencji personelu prowadzącego szkolenia oraz zapewnienia ciągłej aktualizacji ich wiedzy;
- 3) procedurę rejestrowania uczestników szkoleń oraz dokumentowania przebiegu szkoleń wraz z oceną ich efektywności;
- 4) procedurę nadzoru nad:
 - a) aktualizacją i dokonywaniem zmian w programach szkoleń i materiałach szkoleniowych,
 - b) stanem urządzeń technicznych, w tym wyposażeniem laboratoryjnym lub innymi urządzeniami do zajęć praktycznych;
- 5) zasady informowania o:
 - a) cenniku opłat za szkolenia oraz trybie ich wnoszenia,
 - b) miejscu odbywania, datach i godzinach rozpoczęcia oraz zakończenia szkolenia,
 - c) zakresie programowym szkolenia, w tym przepisach prawnych, normach, specyfikacjach technicznych i innych pomocach niezbędnych do realizacji programu szkolenia,

- d) wyposażeniu dostarczanym przez organizatora, w tym środkach ochrony indywidualnej oraz wymaganiach bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z miejscami szkolenia,

- dla danego rodzaju instalacji, przy uwzględnieniu dobrej praktyki szkoleniowej.

Art. 110. 1. W celu uzyskania akredytacji podmiot składa do Prezesa UDT pisemny wniosek o udzielenie akredytacji odpowiednio do danego typu szkolenia i rodzaju instalacji, w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenia.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie firmy organizatora szkolenia, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizatora szkolenia oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;
- 3) określenie:
 - a) typu przeprowadzanych szkoleń,
 - b) rodzaju instalacji w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenie,
 - c) miejsca lub miejsc prowadzenia szkolenia.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, organizator szkolenia jest obowiązany dołączyć następujące dokumenty:

- 1) tablicę korelacji zakresu programowego szkolenia prowadzonego przez organizatora z zakresem programowym szkolenia określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 114;
- 2) procedury systemu zarządzania szkoleniami, o których mowa w art. 109 ust. 2 pkt 2-4;
- 3) wykaz szkoleń z określeniem zakresu programowego dla danego typu szkolenia, z podziałem na grupy tematyczne i zagadnienia;
- 4) formy zajęć szkoleniowych oraz liczby godzin edukacyjnych;
- 5) wykaz urządzeń technicznych, w tym wyposażenia laboratoryjnego lub innych urządzeń do zajęć praktycznych;
- 6) wykaz osób prowadzących zajęcia teoretyczne i praktyczne wraz z ich danymi osobowymi dotyczącymi wykształcenia oraz przebiegu praktyki zawodowej;

- dla danego typu szkolenia i rodzaju instalacji.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

5. Wniosek złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej powinien być opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Art. 111. 1. Prezes UDT przed udzieleniem akredytacji dokonuje oceny wniosku oraz dokumentów złożonych przez organizatora szkoleń oraz sprawdzenia spełnienia przez organizatora szkolenia wymagań, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 1-3.

2. W przypadku stwierdzenia w czasie sprawdzenia, o którym mowa w ust. 1, iż organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 1-3, Prezes UDT wzywa organizatora szkolenia do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

3. Prezes UDT, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia złożenia wniosku, jest obowiązany do udzielenia akredytacji organizatorowi szkolenia albo zawiadomienia o odmowie udzielenia akredytacji.

4. Akredytacja jest udzielana na 5 lat, od dnia jej udzielenia, i podlega okresowej weryfikacji, nie rzadziej jednak niż raz w czasie ważności udzielonej akredytacji.

Art. 112. Prezes UDT odmawia udzielenia akredytacji organizatorowi szkoleń, jeżeli organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 1-3.

Art. 113. Prezes UDT cofa udzieloną akredytację jeżeli wyniki okresowej weryfikacji, o której mowa w art. 111 ust. 4, są negatywne.

Art. 114. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i sposób udzielania akredytacji organizatorowi szkoleń oraz sposób jej okresowej weryfikacji i cofnięcia akredytacji, wzór wniosku o udzielenie akredytacji lub o wpis do rejestru akredytowanych organizatorów szkoleń oraz zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia;
- 2) zakres programowy szkoleń podstawowych i przypominających, części teoretycznej i praktycznej, obejmujący minimalny zakres wiedzy i umiejętności odpowiednio dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 100 ust. 2, w przypadku osób ubiegających się o wydanie lub przedłużenie ważności certyfikatu;
- 3) wymagania kwalifikacyjne dla powołania na członka Komisji Egzaminacyjnej w szczególności wykształcenie, zasady doskonalenia zawodowego w czasie trwania powołania oraz sposób ich dokumentowania, tryb powoływania, okresowej weryfikacji i odwoływania członków Komisji, sposób działania Komisji oraz zasady wynagradzania jej członków;
- 4) sposób opracowywania, weryfikacji i przechowywania katalogu pytań egzaminacyjnych;

- 5) warunki, formę i tryb przeprowadzania egzaminu oraz kryteria jego łącznej oceny;
 - 6) sposób wnoszenia opłat, o których mowa w art. 119 ust. 1;
 - 7) wzory wniosków o wydanie lub przedłużenie ważności certyfikatu, wzór graficzny certyfikatu i jego wtórnika oraz wzór wniosku o wpis do rejestru certyfikowanych instalatorów osób, o których mowa w art. 108;
 - 8) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 120 ust. 1, oraz warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej udzielonej akredytacji i wydania certyfikatu;
- mając na uwadze zapewnienie odpowiedniej jakości mikroinstalacji i małych instalacji, bezstronny i niezależny przebieg postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów w danym rodzaju instalacji oraz zapewnienie ich właściwego dokumentowania i ewidencjonowania oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej postępowań.

Art. 115. Podmiot prowadzący działalność w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może być organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 5 oraz art. 106 ust. 1 pkt 2, jeżeli:

- 1) posiada ważną akredytację udzieloną przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, i zgłosi Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia szkoleń nie później niż 60 dni przed zamierzonym rozpoczęciem szkoleń, lub
- 2) posiada akredytację udzieloną na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

Art. 116. 1. Przy Prezesie UDT działa Komitet Odwoławczy, zwany dalej „Komitetem”, który liczy nie więcej niż 10 osób posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie dotyczącym certyfikacji i akredytacji.

2. Do zadań Komitetu należy rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, odmowy udzielenia akredytacji oraz cofnięcia akredytacji.

3. Kadencja Komitetu trwa 4 lata.

4. W skład Komitetu wchodzi proporcjonalnie, w liczbie zapewniającej brak dominacji którejkolwiek ze stron, osoby reprezentujące organy administracji rządowej, ogólnopolskie stowarzyszenia i organizacje: konsumenckie, pracodawców, gospodarcze i naukowo-

techniczne, jeżeli zakres ich działania obejmuje zadania związane z promowaniem wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa UDT o zgłoszonych kandydatach, na wniosek organów, stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w ust. 4, powołuje oraz odwołuje członków Komitetu.

6. Organizację i tryb pracy Komitetu określa regulamin nadany przez Prezesa UDT w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

7. Obsługę administracyjno-organizacyjną Komitetu zapewnia Urząd Dozoru Technicznego

Art. 117. 1. W przypadku:

- 1) odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu oraz odmowy przedłużenia ważności certyfikatu,
 - 2) odmowy udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji
- przysługuje odwołanie.
2. Odwołanie, o którym mowa w ust. 1, wnosi się za pośrednictwem Prezesa UDT do Komitetu w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowie przedłużenia ważności certyfikatu, odmowie udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji.
3. Odwołanie rozpatruje trzyosobowy zespół, wyznaczony spośród członków Komitetu przez Przewodniczącego Komitetu, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia odwołania.
4. W przypadku gdy rozpatrzenie odwołania wymaga dodatkowej wiedzy, której nie posiadają członkowie Komitetu, Przewodniczący Komitetu w porozumieniu z Prezesem UDT może powołać w skład zespołu rozpatrującego odwołanie dodatkowo eksperta.
5. Koszty uzyskania opinii ponosi Urząd Dozoru Technicznego. W przypadku oddalenia odwołania przez Komitet, koszty uzyskania opinii podlegają zwrotowi na rachunek UDT przez wnoszącego odwołanie.
6. Nadanie pisma z odwołaniem w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego lub w polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu.

Art. 118. 1. Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 117 ust. 1, Komitet:

- 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Prezesowi UDT do ponownego rozpoznania, albo
- 2) oddala odwołanie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, za pośrednictwem Komitetu, w terminie 30 dni od dnia

doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania; w postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji administracyjnych.

Art. 119. 1. Mając na względzie bezstronny i niezależny przebieg postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów w danym rodzaju instalacji, a także zapewnienie właściwego dokumentowania, ewidencjonowania i bezpiecznego przechowywania ich dokumentacji, pobiera się opłatę za:

- 1) wydanie certyfikatu, wynoszącą 25%, kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
 - 2) przedłużenia ważności certyfikatu, wynoszącą 10% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
 - 3) wydanie wtórnika certyfikatu, wynoszącą 50 zł za każdy wydany wtórnik;
 - 4) udzielanie akredytacji, wynoszącą 150% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
2. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, nie podlegają zwrotowi w razie odmowy przez Prezesa UDT wydania certyfikatu, przedłużenia ważności certyfikatu, albo udzielenia akredytacji.
3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Urzędu Dozoru Technicznego.

Art. 120. 1. Prezes UDT prowadzi w systemie informatycznym rejestry:

- 1) certyfikowanych instalatorów, wydanych certyfikatów i ich wtórników;
 - 2) akredytowanych organizatorów szkoleń.
2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje następujące dane:
- 1) imię (imiona) i nazwisko instalatora;
 - 2) datę i miejsce urodzenia instalatora;
 - 3) numer PESEL lub rodzaj i numer innego dokumentu potwierdzającego tożsamość instalatora;
 - 4) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji;
 - 5) numer zaświadczenia ukończenia szkolenia;
 - 6) numer protokołu z przeprowadzonego egzaminu;
 - 7) numer, datę i miejsce wydania certyfikatu lub jego wtórnika;
 - 8) datę ważności i zakres certyfikatu;

9) miejsce pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora

10) datę cofnięcia certyfikatu.

3. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2, 7 i 8, są jawne.

4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 2, wpisuje się podmioty, o których mowa w art. 108.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje dane, o których mowa w art. 110 ust. 2.

6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jawny.

7. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wpisuje się podmioty, o których mowa w art. 115.

Art. 121. 1. Prezes UDT administruje i przetwarza dane zawarte w rejestrach w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. W przypadku wygaśnięcia ważności certyfikatu lub jego cofnięcia, Prezes UDT po 5 latach od daty wygaśnięcia lub cofnięcia certyfikatu usuwa z rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dane dotyczące instalatora.

3. W przypadku wygaśnięcia akredytacji organizatora szkoleń lub jej cofnięcia, Prezes UDT po 3 miesiącach od daty wygaśnięcia lub cofnięcia akredytacji usuwa dane organizatora szkoleń z rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 122. Dokumentacja dotycząca postępowania w sprawie wydania certyfikatów, ich wtórników oraz udzielenia akredytacji jest przechowywana przez Prezesa UDT przez okres 5 lat.

Rozdział 9

Zasady współpracy międzynarodowej w zakresie wspólnych projektów inwestycyjnych oraz współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii

Art. 123. 1. Transfer statystyczny odbywa się na podstawie umowy międzynarodowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z 2002 r. Nr 216, poz. 1824, z 2010 r. Nr 213, poz. 1395 oraz z 2011 r. Nr 117, poz. 676), albo na podstawie umowy cywilnoprawnej.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, powinny co najmniej zawierać postanowienia określające:

1) ilość przekazywanej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii;

- 2) cenę energii elektrycznej , o której mowa w pkt 1;
- 3) sposób prowadzenia rozliczeń za energię elektryczną, o której mowa w pkt 1;
- 4) okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
- 5) zobowiązanie stron umowy do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, w szczególności ilości i ceny przekazywanej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

3. Informację o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii strony umowy przekazują Komisji Europejskiej nie później, niż w terminie 3 miesięcy po zakończeniu każdego roku, w którym dokonano transferu statystycznego.

4. W przypadku nie osiągnięcia przez Rzeczpospolitą Polską celu krajowego, o którym mowa w art. 94 ust. 2 pkt 1, wynikającego z krajowego planu działania, nie dokonuje się, w danym roku kalendarzowym transferów statystycznych.

5. Zawarcie umowy cywilnoprawnej wymaga uzyskania zgody Rady Ministrów.

6. Umowa cywilnoprawna, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, jest przekazywana Radzie Ministrów do wiadomości.

Art. 124. Minister właściwy do spraw gospodarki przesyła Komisji Europejskiej, w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 123 ust. 1, informacje dotyczące transferu statystycznego, w tym dotyczące określonej ilości i cen energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii, która może zostać uwzględniona w realizacji celu krajowego, o którym mowa w art. 94 ust. 2 pkt 1.

Art. 125. 1. Transfer statystyczny nie ma wpływu na osiągnięcie celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania, o którym mowa w art. 94 ust. 1.

2. Warunkiem osiągnięcia celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania, jest realizacja zobowiązania stron umowy, o której mowa w art. 123 ust. 1, do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym.

3. W przypadku przekazania określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w formie transferu statystycznego, należy:

- 1) przekazaną lub sprzedaną ilość określonej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczpospolitą Polską innym państwom członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, odjąć od określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w

instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania;

- 2) przyjętą lub zakupioną określoną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczypospolitą Polską od innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dodać do określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania.

Art. 126. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na terytorium Rzeczypospolitej Polski lub na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r., może przystąpić na warunkach określonych w umowie zawieranej z innymi podmiotami z państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, do realizacji wspólnego projektu energetycznego, dotyczącego energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „wspólnym projektem energetycznym”.

2. Wspólnym projektem energetycznym jest w szczególności budowa nowej instalacji odnawialnego źródła energii lub modernizacja istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii dokonana po dniu 25 czerwca 2009 r., oraz z której wytworzona określona ilość energii elektrycznej będzie zaliczana do krajowego celu, o którym mowa w art. 94 ust. 2 pkt 1.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, które przystąpiło do wspólnego projektu energetycznego, informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw gospodarki o każdym zrealizowanym etapie wspólnego projektu energetycznego, w szczególności o instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania energii elektrycznej, oraz ilości wytworzonej energii elektrycznej w tej instalacji.

4. Zakres współfinansowania, termin realizacji wspólnego projektu energetycznego oraz obowiązki stron określi umowa, o której mowa w ust. 1.

Art. 127. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, po uzyskaniu opinii ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, w drodze decyzji, wyraża zgodę na przystąpienie przedsiębiorstwa energetycznego do wspólnego projektu energetycznego.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 126 ust. 1.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstw energetycznych, które zamierza realizować wspólny projekt energetyczny;
- 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego dotyczy wspólny projekt energetyczny;
- 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wynikającego z krajowego planu działania;
- 4) okres, w pełnych latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego, wynikającego z krajowego planu działania;
- 5) zasady korzystania instalacji odnawialnego źródła energii z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wyrażając zgodę, o której mowa w ust. 1, określi udział lub ilość energii elektrycznej, która będzie zaliczona do krajowego celu, o którym mowa w art. 94 ust. 2 pkt 1.

5. W przypadku konieczności zmiany wspólnego projektu energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało zgodę, o której mowa w ust. 1, jest obowiązane wystąpić do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o wyrażenie zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego.

6. Do wyrażenie zgody na dokonanie zmian we wspólnym projekcie energetycznym przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 128. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym realizacji wspólnego projektu energetycznego, informację o udziale lub ilości energii elektrycznej wytworzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacji odnawialnego źródła energii, objętej wspólnym projektem energetycznym:

- 1) oddanej do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r. lub
 - 2) zmodernizowanej po dniu 25 czerwca 2009 r.
- jeżeli energia elektryczna zostanie zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego podmioty uczestniczyły we wspólnym projekcie energetycznym;
- 2) wykaz przedsiębiorstw energetycznych, które przystąpiły do wspólnego projektu energetycznego;

- 3) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego dotyczy wspólny projekt energetyczny;
- 4) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego;
- 5) okres, w pełnych latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego.

Art. 129. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, realizując zobowiązania międzynarodowe, może uwzględnić w krajowym celu, o którym mowa w art. 94 ust. 2 pkt 1, energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej na terenie państwa nie będącego członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyłącznie w przypadku, gdy energia elektryczna wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła zostanie zużyta na obszarze Unii Europejskiej, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Energię elektryczną uwzględnia się w krajowym celu, o którym mowa w art. 94 ust. 2 pkt 1, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) energia elektryczna zostanie zużyta na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem, że:
 - a) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej w obliczeniach jest przypisana do alokowanej mocy połączeń międzysystemowych przez właściwych operatorów systemów przesyłowych w kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia i, o ile ma to zastosowanie, w każdym kraju trzecim tranzytu,
 - b) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń została zarejestrowana w wykazie zbilansowania przez właściwego operatora systemu przesyłowego,
 - c) przypisana zdolność i wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, odnoszą się do tego samego okresu, o którym mowa w pkt 2;
- 2) energia elektryczna jest wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii, którą oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r., lub w tej części instalacji odnawialnego źródła energii, którą zmodernizowano po tej dacie;
- 3) energia elektryczna nie była objęta instrumentami wspierającymi wytwarzanie tej energii w ramach systemu wsparcia obowiązującego w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem pomocy inwestycyjnej przyznanej dla tej instalacji odnawialnego źródła energii.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, przekazuje Komisji Europejskiej raport w którym określa ilość energii elektrycznej, którą wytworzono w danym roku kalendarzowym, oraz ilość energii elektrycznej zaliczanej do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku za który raport jest sporządzony.

Rozdział 10

Kary pieniężne

Art. 130. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego albo nie uiszcza opłat zastępczych, w terminie określonym w art. 86 ust. 1;
- 2) nie przestrzega obowiązków zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1;
- 3) nie przestrzega obowiązków zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 58 ust. 1;
- 4) przedkłada Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia lub wnioski o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa odpowiednio w art. 62 ust. 1 i art. 65 ust. 1, zawierający dane, informacje lub oświadczenia niezgodne ze stanem faktycznym;
- 5) nie przestrzega obowiązku zakupu ciepła lub chłodu, o którym mowa w art. 59;
- 6) nie przestrzega obowiązku zakupu biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 60;
- 7) nie przedkłada Prezesowi URE oświadczenia lub informacji lub przedkłada nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd oświadczenie lub informację, o której mowa w art. 68 ust. 3 i art. 70 ust. 1;
- 8) nie przekazuje Prezesowi URE informacji o wykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 72 ust. 2;
- 9) nie przedkłada Prezesowi URE w terminie informacji lub podaje nieprawdziwe informacje, o których mowa w art. 75 ust. 2;
- 10) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 6 ust. 3 i art. 9 ust. 1 pkt 7, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;
- 11) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE informacji, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2, lub podaje nieprawdziwe informacje;
- 12) nie przedkłada towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji, o której mowa w art. 74 ust. 1, lub przedkłada deklarację niezgodną ze stanem faktycznym;
- 13) wytwarza energię elektryczną, ciepło lub chłód z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji bez wpisu do rejestru wytwórców w małej instalacji, o którym mowa w art. 7.

- 14) wytwarza biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii lub wytwarza energię elektryczną z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja bez wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 23;
- 15) nie przedkłada w terminie Prezesowi ARR sprawozdania, o którym mowa w art. 21 ust. 3 i art. 25 ust. 1 pkt 5, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;
- 16) nie przedkłada w terminie Prezesowi ARR informacji, o których mowa w art. 21 ust. 1 i 2, lub podaje nieprawdziwe informacje.

2. W zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy rozdziału VII ustawy – Prawo energetyczne, w odniesieniu do kar za działania lub zaniechania związane z przyłączeniem instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii lub służącej do wytwarzania biogazu rolniczego.

Art. 131. Karę pieniężną, o której mowa w

- 1) art. 130 ust. 1 pkt 1 - 13 wymierza Prezes URE,
 - 2) art. 130 ust. 1 pkt 14-16 wymierza Prezes ARR
- w drodze decyzji.

Art. 132. 1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 130 ust. 1 pkt 1- 4, nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością gospodarczą prowadzoną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z prowadzonej działalności koncesjonowanej albo działalności prowadzonej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 130 ust. 1 pkt 1 i 3 nie może być niższa niż:

- 1) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 68 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_o = 1,3 \times (O_z - O_{zz}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_o - minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,
- O_z - opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 73, wyrażoną w złotych,
- O_{zz} - uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych;

2) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 58 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_{oz} = C_c \times (E_{oo} - E_{zo}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_{oz} - minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

C_c - średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym ogłoszoną przez Prezesa URE, na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

E_{oo} - ilość oferowanej do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh,

E_{zo} - ilość zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w danym roku, wyrażoną w MWh.

3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 130 ust. 1 pkt 5 i 6, w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 59 i art. 60, nie może być niższa niż 1% i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością gospodarczą prowadzoną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być niższa niż 1% i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z prowadzonej działalności koncesjonowanej albo działalności prowadzonej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

4. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 130 ust. 1 pkt 7 - 13 wynosi 10.000 zł, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 130 ust. 1 pkt 12 nie może być niższa niż wysokość opłaty zastępczej nieuiszczonej przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obliczonej według wzoru, o którym mowa w art. 73, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a nie wskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 74 ust. 1.

6. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 130 ust. 1 pkt 14-16 wynosi 2.000 zł,

7. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art. 133. Organy, o których mowa w art. 131, przekazują sprawozdanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, zawierające informacje o liczbie i wysokości wymierzonych kar pieniężnych za rok poprzedni.

Art. 134. Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, z tym, że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300 % jego miesięcznego wynagrodzenia.

Art. 135. Ustalając wysokość kary pieniężnej, organy, o których mowa w art. 131, uwzględniają stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

2. Organy, o których mowa w art. 131, mogą odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, zanim organ, o którym mowa w art. 131, powziął o tym wiadomość.

Art. 136. Karę pieniężną, o której mowa w art. 130 ust. 1 i art. 134, uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE albo decyzja Prezesa ARR o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Art. 137. Kary pieniężne, o których mowa w art. 130 ust. 1 i art. 134, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, przez Prezesa Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art. 138. Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003.

Rozdział 11

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 139.

W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.¹⁾) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 6a kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 6h”;
- 2) dodaje się ust. 6h i 6i w brzmieniu:

„6h. W przypadku pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, wydanego w celu wzniesienia i wykorzystywania elektrowni wiatrowej w wyłącznej strefie ekonomicznej, jeżeli brak uzyskania pozwolenia na budowę spowodowany jest nie zawarciem umowy o przyłączenie

ze względu na brak technicznych lub ekonomicznych warunków przyłączenia do sieci i dostarczania energii elektrycznej, termin, o którym mowa w ust. 6a, zostaje przedłużony, na okres uwzględniający możliwość przyłączenia danej instalacji do sieci określony w harmonogramie przyłączenia wydanym na podstawie art. 37 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. , poz. ...). Przedłużenie terminu stwierdza organ, który wydał pozwolenie, w drodze decyzji wydawanej na wniosek podmiotu, któremu udzielono pozwolenia, złożony nie później niż na 90 dni przed upływem 6 lat od dnia wydania pozwolenia.”

„6i. Jeżeli w ciągu 8 lat od dnia wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, podmiot, któremu przedłużono ważność pozwolenia w trybie ust. 6h, nie uzyska decyzji, o której mowa w art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.), organ, który wydał pozwolenie stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie tego pozwolenia.”

Art. 140.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.²) w art. 14 w ust. 2 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) przychody uzyskane z tytułu sprzedaży energii elektrycznej lub paliw gazowych wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacjach, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz. ...), lub przychody z odpłatnego zbycia świadectw pochodzenia otrzymanych przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub wytwarzaniem biogazu rolniczego lub wytwarzaniem energii elektrycznej z biogazu rolniczego z odnawialnych źródeł energii na wniosek, o którym mowa w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz. ...);”

Art. 141.

W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.³) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. W nowych budynkach oraz istniejących budynkach poddawanych przebudowie lub przedsięwzięciu służącemu poprawie efektywności energetycznej w rozumieniu przepisów o efektywności energetycznej, które są użytkowane przez jednostki sektora finansów publicznych, w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, stosuje się urządzenia wykorzystujące energię ze źródeł odnawialnych, a także technologię budynków pasywnych.”;

2) w art. 29:

a) w ust. 1 po pkt 26 kropkę zastępuje się średnikiem; pkt 27 - 30 otrzymuje brzmienie:

„27) instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych i telekomunikacyjnych w obrębie budynków będących w użytkowaniu;

28) gruntowych dolnych źródeł pomp ciepła;

29) urządzeń i instalacji fotowoltaicznych do 40 kW;

30) instalacji elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych i telekomunikacyjnych.”;

b) w ust. 2 po pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 - 20 w brzmieniu:

„18) montażu jednostek zewnętrznych pomp ciepła typu powietrze/woda lub powietrze/powietrze;

19) montażu urządzeń i instalacji fotowoltaicznych do 40 kW;

20) remoncie lub przebudowie instalacji elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych i telekomunikacyjnych.”;

3) w art. 30 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) budowa, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1-3, 5-19, 20a-21 i 30;”.

Art. 142.

W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w pkt 2 litera d otrzymuje brzmienie:

„d) prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia, o których mowa art. 9e ust. 1, art. 9l ust. 1 i art. 9o ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz w art. 61 ust. 1 ustawy z dniao odnawianych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.....);”.

Art. 143.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 401 w ust. 7 po pkt 4a dodaje się pkt 4b brzmieniu:

„4b) wpływy z opłat zastępczych, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.), oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 130 ust. 1 i art. 134 tej ustawy;”

3) w art. 401c

a) ust. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4–4b, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na:

1) wspieranie poprawy efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 2012 r. – Prawo energetyczne;

2) wspieranie przedsięwzięć termomodernizacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. Nr 223, poz. 1459, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 76, poz. 493, oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622);

3) wspieranie rozwoju instalacji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.) oraz budowy lub przebudowy sieci służących przyłączeniu tych instalacji, w szczególności na:

a) nabycie lub montaż instalacji odnawialnych źródeł energii,

b) lub nabycie stacji redukcyjno – gazowych umożliwiających przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii, służącej do wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;

- 4) wspieranie rozwoju produkcji instalacji odnawialnych źródeł energii na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia.... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.);
- 5) wspieranie innych działań związanych z odnawialnymi źródłami energii lub wytwarzaniem energii z tych źródeł, w szczególności na:
 - a) promowanie wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii lub wykorzystywania energii wytwarzanej z tych źródeł,
 - b) lub opracowywanie lub wdrażanie nowych technik lub technologii wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii lub wykorzystywania energii wytwarzanej z tych źródeł.”;
- b) w ust. 11 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wysokości zobowiązań określonych w ust. 1-4 i 6-9 mogą być zmniejszane za zgodą ministra właściwego do spraw środowiska.”.

Art. 144.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054) w art. 41 po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2j w brzmieniu:

„2b. Dla urządzeń (kotły na biomasę o zainstalowanej mocy cieplnej do 50 kW), wykorzystujących biomasę w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.), które zakwalifikować można do kategorii „Kotły centralnego ogrzewania wytwarzające gorącą wodę lub parę o niskim ciśnieniu” (PKWiU ex 25.21.12.0) - stawka podatku wynosi 0%.

2c. W latach 2013 – 2020 stawka podatku przy sprzedaży biomasy, o której mowa w ust. 2b, w postaci peletu lub brykietu, przeznaczonej do spalania jako opał, w kotłach na biomasę o zainstalowanej mocy cieplnej do 50 kW (PKWiU ex 25.21.12.0) – wynosi 8%.

2d. Sprzedawca biomasy, o której mowa w ust. 2b, ze względu na jej przeznaczenie jest obowiązany w przypadku sprzedaży:

- 1) osobom prawnym, jednostkom organizacyjnym niemającym osobowości prawnej oraz osobom fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą - do uzyskania od nabywcy oświadczenia, że nabywana biomasa, o której mowa w ust. 2b, jest przeznaczona lub będzie sprzedana w celu wykorzystania na cele opałowe w urządzeniach, o których mowa w ust. 2b; oświadczenie to powinno być załączone do kopii paragonu lub kopii innego dokumentu sprzedaży wystawionego nabywcy, a w przypadku braku takiej możliwości sprzedawca jest obowiązany wpisać na oświadczeniu numer i datę wystawienia dokumentu potwierdzającego tę sprzedaż;
- 2) osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej - do uzyskania od nabywcy oświadczenia, że nabywana biomasa, o której mowa w ust. 2b, jest przeznaczona lub będzie sprzedana w celu wykorzystania na cele opałowe w urządzeniach, o których mowa w ust. 2b; oświadczenie to powinno być załączone do kopii paragonu lub kopii innego dokumentu sprzedaży wystawionego nabywcy, a w przypadku braku takiej możliwości sprzedawca jest obowiązany wpisać na oświadczeniu numer i datę wystawienia dokumentu potwierdzającego tę sprzedaż.

2e. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2d pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 2f, powinno być dołączone do kopii faktury oraz powinno zawierać:

- 1) dane dotyczące nabywcy, w tym nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania, a także NIP lub REGON;
- 2) określenie ilości i rodzaju oraz przeznaczenia nabywanej biomasy;

- 3) wskazanie rodzaju, typu oraz liczby posiadanych urządzeń grzewczych oraz miejsca (adresu), gdzie znajdują się te urządzenia;
- 4) datę i miejsce złożenia oświadczenia;
- 5) czytelny podpis składającego oświadczenie.

2f. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2e, jeżeli jest czytelnie podpisane, może być również złożone na wystawianej fakturze, ze wskazaniem rodzaju, typu oraz liczby posiadanych urządzeń grzewczych oraz miejsca (adresu), gdzie znajdują się te urządzenia.

2g. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2d pkt 2, powinno zawierać:

- 1) imię i nazwisko, numer dowodu osobistego lub nazwę i numer innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, numer PESEL nabywcy lub pełnoletniej osoby zameldowanej pod tym samym adresem co nabywca;
- 2) adres zameldowania nabywcy oraz adres zamieszkania, jeżeli jest inny od adresu zameldowania;
- 3) określenie ilości, rodzaju oraz przeznaczenia nabywanej biomasy;
- 4) określenie liczby posiadanych urządzeń grzewczych, w których mogą być wykorzystane te wyroby oraz miejsc (adresów), gdzie znajdują się te urządzenia;
- 5) wskazanie rodzaju i typu urządzeń grzewczych;
- 6) datę i miejsce sporządzenia oświadczenia oraz czytelny podpis składającego oświadczenie.

2h. Osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej nabywająca biomasę, o której mowa w ust. 2b, jest obowiązana do okazania sprzedawcy dokumentu, o którym mowa w ust. 2g pkt 1, w celu potwierdzenia jej tożsamości.

2i. Sprzedawca biomasy, o której mowa w ust. 2b, osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej jest obowiązany zastosować podstawową stawkę podatku albo odmówić sprzedaży tej biomasy w przypadku, gdy:

- 1) osoba nabywająca biomasę, o której mowa w ust. 2b, odmawia okazania dokumentu, o którym mowa w ust. 2g pkt 1;
- 2) dane zawarte w oświadczeniu są niekompletne, nieczytelne lub nie zgadzają się z danymi wynikającymi z dokumentu, o którym mowa w ust. 2g pkt 1;
- 3) adres, pod który sprzedawca dostarczył biomasę, o której mowa w ust. 2b, jest inny niż wskazane w oświadczeniu nabywcy miejsce (adres), gdzie znajdują się urządzenia grzewcze;
- 4) ilość i rodzaj nabywanej biomasy, o której mowa w ust. 2b, jest inna niż wskazane w oświadczeniu.

2j. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2d pkt 1 i 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”.

Art. 145.

W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, z późn. zm.⁶⁾) w art. 4 w ust. 3 po lit. l średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. ł w brzmieniu:

„ł) dostawy praw majątkowych, wynikających ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu w rozumieniu ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.).”.

Art. 146.

W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) biomasa - ulegające biodegradacji części produktów, odpady lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, leśnictwa i rybołówstwa oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, w tym z chowu i z hodowli ryb oraz akwakultury, a także ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych oraz ulegające biodegradacji część osadów ściekowych;”;

2) w art. 2 w ust. 1 pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) inne paliwa odnawialne – paliwa, pochodzące z odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 2 pkt 21 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz. ...), stosowane w silnikach;”.

Art. 147.

W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.⁸⁾) w załączniku do ustawy wprowadza się następujące zmiany:

1) w części I:

a) ust. 20 - 22 otrzymują brzmienie:

1	2	3	4
	„20. Przyrzeczenie wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	98 zł	Wydanie przyrzeczenia koncesji dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW
	21. Przedłużenie terminu ważności lub zmiana warunków przyrzeczenia wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	44 zł	Przedłużenie terminu ważności koncesji dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej

			mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW
	22. Wydanie duplikatu zezwolenia (pozwolenia, koncesji) lub przyrzeczenia wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	24 zł	Wydanie duplikatu koncesji lub duplikatu przyrzeczenia wydania koncesji dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW

b) w ust. 36 w kolumnie 4 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) dokonanie wpisu do rejestru działalności regulowanej wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji,

4) dokonanie wpisu do rejestru działalności regulowanej wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania :

a) biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii

b) energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja”,

c) w ust. 37 w kolumnie 4 dotychczasową treść oznacza się jako pkt 1 i dodaje się pkt 2 i 3 w brzmieniu:

„2) zmiany wpisu do rejestru działalności regulowanej wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji

3) zmiany wpisu wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania:

a) biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii,

b) energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja”,

2) w części III:

a) w ust. 44 w kolumnie 4 dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) koncesja wydana przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW”

b) w ust. 45 i 46 otrzymują brzmienie:

1	2	3	4
	„45. W przypadku wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji) na kilka rodzajów działalności w jednej decyzji - za każdy rodzaj działalności	100 % stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	koncesja wydana przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW”
	46. Przedłużenie terminu ważności lub zmiana warunków wydanego zezwolenia (pozwolenia, koncesji), jeżeli: 1) dotyczy przedłużenia terminu ważności lub rozszerzenia zakresu działalności 2) treścią zmiany jest kolejny rodzaj działalności z zastrzeżeniem ust. 17-19	50 % stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji) 100 % stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	Przedłużenie terminu ważności lub zmiana warunków wydanej koncesji dla przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW”

Art. 148.

W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905, z późn. zm.⁹⁾ wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

"9) opłata przejściowa - wynagrodzenie za usługę udostępniania krajowego systemu elektroenergetycznego, należne operatorowi, przeznaczane na pokrycie kosztów osieroconych, kosztów, o których mowa w art. 43 i 52 ustawy z dnia..... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.) oraz kosztów działalności Zarządcy Rozliczeń S.A.";

- 2) w art. 13 wysokość kwoty oznaczonej symbolem "Gi", o którym mowa w art. 12 ust. 1, stanowiącej podstawę do kalkulowania w danym roku "i" otrzymuje brzmienie:

$$"Gi = \Sigma KO_{fi} + Li + Bi + Zi - Ei"$$

oraz dodaje się pomiędzy symbolami Bi oraz Ei oznaczenie nowego symbolu:

"Zi - kwota wydatków wynikająca z art. 31 ust 5 ustawy z dnia..... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.).";

- 3) w art. 18 ust 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli kwota środków na rachunku opłaty przejściowej oraz na lokatach, o których mowa w art. 54 ust. 1, jest niewystarczająca na realizację zadań, o których mowa w art. 49 ust. 1 Zarządca Rozliczeń S.A. może korzystać z innych źródeł finansowania.”;

- 4) art. 49 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wykonywanie innych czynności określonych w ustawie lub obowiązków określonych w ustawie z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.).”;

- 5) w art. 56 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarządca Rozliczeń S.A. może zostać rozwiązany uchwałą Walnego Zgromadzenia, podjętą nie wcześniej niż po:

- 1) spełnieniu w całości świadczeń na rzecz wytwórców w postaci przekazania środków na pokrycie kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44; lub
- 2) wygaśnięciu praw wytwórców do pokrycia kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44; lub
- 3) wygaśnięciu praw i obowiązków sprzedawcy zobowiązanego, o którym mowa w ustawie z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.).”.

Art. 149.

W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.¹⁰) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwalnia się od akcyzy energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii oraz energię elektryczną wytworzoną z biogazu rolniczego, na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia..... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. ..z.....poz....).”;

- 2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Zwalnia się od akcyzy, na podstawie dokumentu potwierdzającego wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 41 ust. 1 ustawy o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z, poz.), energię elektryczną:

- 1) z biogazu rolniczego wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 40 kW;
- 2) z biogazu rolniczego wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 40 kW do 200 kW;
- 3) z biogazu pozyskanego z surowców pochodzących ze składowisk odpadów wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii

o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW;

4) z biogazu pozyskanego z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii

o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW;

5) wytworzoną w wykorzystującej hydroenergię instalacji odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 75 kW;

6) wytworzoną w wykorzystującej energię wiatru na lądzie instalacji odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 10 kW;

7) odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 10 kW do 100 kW;

8) wytworzoną w wykorzystującej energię promieniowania słonecznego instalacji odnawialnego źródła energii montowanej wyłącznie na budynkach, o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 10 kW;

9) wytworzoną w wykorzystującej energię promieniowania słonecznego instalacji odnawialnego źródła energii montowanej wyłącznie na budynkach, o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 10 kW do 100 kW;

10) wytworzoną w wykorzystującej energię promieniowania słonecznego instalacji odnawialnego źródła energii montowanej wyłącznie poza budynkami, o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 10 kW;

11) wytworzoną w wykorzystującej energię promieniowania słonecznego instalacji odnawialnego źródła energii montowanej wyłącznie poza budynkami, o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 10 kW do 100 kW.

2b. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 2a stosuje się w chwili wytworzenia energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2a. Przepisu art. 24 ust. 1 oraz art. 91 ust. 1 nie stosuje się.”.

Rozdział 12

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 150.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9a ust. 9 i 9a ust. 11 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 z późn. zm.) pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie odpowiednich przepisów niniejszej ustawy.

Art. 151.

Do wykonania i rozliczenia wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne ((Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 z późn. zm.), za okres przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 152.

1. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, a nie zakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.
2. Decyzje dotyczące wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, lub paliw gazowych z instalacji odnawialnych źródeł energii wydane przed dniem wejścia w życie ustawy pozostają w mocy.

Art. 153.

1. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa odpowiednio w art. 61 ust. 1 i art. 64 ust. 1 ustawy o odnawialnych źródłach jest wydawane dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego wytworzonego w instalacjach odnawialnego źródła energii oddanych do użytkowania przed dniem wejścia w życie ustawy o odnawialnych źródłach energii.
2. Współczynnik korekcyjny dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w ust. 1 lub które oddano do użytkowania w ciągu 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy o odnawialnych źródłach, wynosi jeden.
3. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje przez okres kolejnych 20 lat, licząc od dnia oddania do użytkowania instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 2, w której została wytworzona energia elektryczna lub biogaz rolniczy.
4. Do energii elektrycznej lub biogazu rolniczego wytworzonego w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 84 ust. 1 – 9 ustawy o odnawialnych źródłach stosuje się odpowiednio.

Art. 154.

W latach 2013 i 2014 cena zakupu przez sprzedawcę zobowiązanego energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1 ustawy o odnawialnych źródłach , wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii:

- 1) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 40 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy -wynosi 0,70 zł za 1 kWh;
- 2) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 40 kW do 200 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy - wynosi 0,65 zł za 1 kWh;
- 3) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz pozyskany z surowców pochodzących ze składowisk odpadów – wynosi 0,55 zł za 1 kWh;

- 4) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz pozyskany z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków – wynosi 0,45 zł za 1 kWh;
- 5) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 75 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej hydroenergię – wynosi 0,70 zł za 1 kWh;
- 6) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 10 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie – wynosi 0,95 zł za 1 kWh;
- 7) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 10kW do 100 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie – wynosi 0,65 zł za 1 kWh;
- 8) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 10 kW, montowanych wyłącznie na budynkach, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię promieniowania słonecznego – wynosi 1,30 zł za 1 kWh;
- 9) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 10 kW do 100 kW, montowanych wyłącznie na budynkach, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię promieniowania słonecznego – wynosi 1,15 zł za kWh;
- 10) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 10 kW, montowanych wyłącznie poza budynkami, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię promieniowania słonecznego – wynosi 1,15 zł za 1 kWh;
- 11) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 10 kW do 100 kW, montowanych wyłącznie poza budynkami, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energią promieniowania słonecznego – wynosi 1,10 zł za 1 kWh.

Art. 155.

Sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej lub paliwa gazowego, po stałej cenie, o której mowa w art. 42 ust. 1-3, przez okres kolejnych 15 lat, liczony od dnia wejścia w życie ustawy, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r.

Art. 156.

W latach 2013 – 2017 współczynniki korekcyjne dla wytworzonej energii elektrycznej lub wytworzonego biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii:

- 1) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW do 500 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy lub biogaz pozyskany z surowców nie pochodzących ze składowisk odpadów i z oczyszczalni ścieków, jeżeli surowce z oczyszczalni ścieków w łącznej ilości surowców nie przekraczają wagowo 40% lub wprowadzających biogaz

rolniczy do sieci dystrybucyjnej gazowej o łącznej produkcji biogazu rolniczego do 2 mln m³/rok, wynoszą:

- a) w 2013 r. – 1,50,
- b) w 2014 r. – 1,50,
- c) w 2015 r. – 1,47,
- d) w 2016 r. – 1,44,
- e) w 2017 r. – 1,41;

2) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 500 kW do 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy lub biogaz pozyskany z surowców nie pochodzących ze składowisk odpadów i z oczyszczalni ścieków, jeżeli surowce z oczyszczalni ścieków w łącznej ilości surowców nie przekraczają wagowo 40% lub wprowadzających biogaz rolniczy do sieci dystrybucyjnej gazowej o łącznej produkcji biogazu rolniczego powyżej 2 mln m³/rok do 4 mln m³/rok, wynoszą:

- a) w 2013 r. – 1,45,
- b) w 2014 r. – 1,45,
- c) w 2015 r. – 1,42,
- d) w 2016 r. – 1,39,
- e) w 2017 r. – 1,36;

3) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy lub biogaz pozyskany z surowców nie pochodzących ze składowisk odpadów i z oczyszczalni ścieków, jeżeli surowce z oczyszczalni ścieków w łącznej ilości surowców nie przekraczają wagowo 40% lub wprowadzających biogaz rolniczy do sieci dystrybucyjnej gazowej o łącznej produkcji biogazu rolniczego powyżej 4 mln m³/rok, wynoszą:

- a) w 2013 r. – 1,40,
- b) w 2014 r. – 1,40,
- c) w 2015 r. – 1,37,
- d) w 2016 r. – 1,34,
- e) w 2017 r. – 1,32;

4) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz pozyskany z surowców pochodzących ze składowisk odpadów, wynoszą:

- a) w 2013 r. – 1,10,
- b) w 2014 r. – 1,10,
- c) w 2015 r. – 1,06,
- d) w 2016 r. – 1,02,
- e) w 2017 r. – 1,00;

5) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz pozyskany z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków, wnoszą:

- a) w 2013 r. – 0,75,
- b) w 2014 r. – 0,75,
- c) w 2015 r. – 0,72,
- d) w 2016 r. – 0,70,
- e) w 2017 r. – 0,67;

6) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 10 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach dedykowanych lub w układach hybrydowych, wynoszą:

- a) w 2013 r. -1,30,
- b) w 2014 r. – 1,30,
- c) w 2015 r. – 1,27,
- d) w 2016 r. – 1,25,
- e) w 2017 r. – 1,22;

7) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 10 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach dedykowanych lub w układach hybrydowych w wysokosprawnej kogeneracji (CHP), wynoszą:

- a) w 2013 r. – 1,70,
- b) w 2014 r. – 1,70,
- c) w 2015 r. – 1,67,
- d) w 2016 r. – 1,63,
- e) w 2017 r. – 1,60;

8) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 10 MW do 50MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach dedykowanych lub w układach hybrydowych, wynoszą:

- a) w 2013 r. – 1,05,
- b) w 2014 r. – 1,05,
- c) w 2015 r. – 1,03,
- d) w 2016 r. – 1,01,
- e) w 2017 r. – 0,99;

9) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 10MW do 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach dedykowanych lub w układach hybrydowych w wysokosprawnej kogeneracji (CHP), wynoszą:

- a) w 2013 r. – 1,40,
- b) w 2014 r. – 1,40,

c) w 2015 r. – 1,37,

d) w 2016 r. – 1,34,

e) w 2017 r. – 1,32;

10) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach dedykowanych lub w układach hybrydowych, wynoszą:

a) w 2013 r. – 0,95,

b) w 2014 r. – 0,95,

c) w 2015 r. – 0,93,

d) w 2016 r. – 0,91,

e) w 2017 r. – 0,89;

11) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach dedykowanych lub w układach hybrydowych w wysokosprawnej kogeneracji (CHP), wynoszą:

a) w 2013 r. – 1,15,

b) w 2014 r. – 1,15,

c) w 2015 r. – 1,13,

d) w 2016 r. – 1,10,

e) w 2017 r. – 1,08;

12) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę do spalania wielopaliwowego, wynoszą:

a) w 2013 r. – 0,30,

b) w 2014 r. – 0,30,

c) w 2015 r. – 0,25,

d) w 2016 r. – 0,20,

e) w 2017 r. – 0,15;

13) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny, wynoszą:

a) w 2013 r. – 1,15,

b) w 2014 r. – 1,15,

c) w 2015 r. – 1,13,

d) w 2016 r. – 1,10,

e) w 2017 r. – 1,08;

14) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 100 kW do 1 MW, montowanych wyłącznie na budynkach, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię promieniowania słonecznego, wynoszą:

a) w 2013 r. – 2,85,

b) w 2014 r. – 2,85,

c) w 2015 r. – 2,70,

d) w 2016 r. – 2,55,

e) w 2017 r. – 2,40;

15) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 100 kW do 1 MW, montowanych wyłącznie poza budynkami, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię promieniowania słonecznego, wynoszą:

a) w 2013 r. – 2,75,

b) w 2014 r. – 2,75,

c) w 2015 r. – 2,60,

d) w 2016 r. – 2,45,

e) w 2017 r. – 2,32;

16) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 1 MW do 10MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię promieniowania słonecznego, wynoszą:

a) w 2013 r. – 2,45,

b) w 2014 r. – 2,45,

c) w 2015 r. – 2,32,

d) w 2016 r. – 2,20,

e) w 2017 r. – 2,07;

17) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 100 kW do 500 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie, wynoszą:

a) w 2013 r. – 1,20,

b) w 2014 r. – 1,20,

c) w 2015 r. – 1,18,

d) w 2016 r. – 1,15,

e) w 2017 r. – 1,13;

18) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 500 kW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie, wynoszą:

a) w 2013 r. – 0,90,

b) w 2014 r. – 0,90,

c) w 2015 r. – 0,88,

d) w 2016 r. – 0,86,

e) w 2017 r. – 0,83;

19) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na morzu, wynoszą:

a) w 2013 r. – 1,80,

b) w 2014 r. – 1,80,

c) w 2015 r. – 1,80,

d) w 2016 r. – 1,80,

e) w 2017 r. – 1,80;

20) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 75 kW do 1MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej hydroenergię, wynoszą:

a) w 2013 r. – 1,60,

b) w 2014 r. – 1,60,

c) w 2015 r. – 1,58,

d) w 2016 r. – 1,55,

e) w 2017 r. – 1,53;

21) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 1 MW do 5 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej hydroenergię, wynoszą:

a) w 2013 r. – 1,70,

b) w 2014 r. – 1,70,

c) w 2015 r. – 1,67,

d) w 2016 r. – 1,65,

e) w 2017 r. – 1,62;

22) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 5 MW do 20 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej hydroenergię, wynoszą:

a) w 2013 r. – 2,00,

b) w 2014 r. – 2,00,

c) w 2015 r. – 1,97,

d) w 2016 r. – 1,94,

e) w 2017 r. – 1,91;

23) o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 20 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej hydroenergię, wynoszą

a) w 2013 r. – 2,30,

b) w 2014 r. – 2,30,

c) w 2015 r. – 2,25,

d) w 2016 r. – 2,20,

e) w 2017 r. – 2,15;

24) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię geotermalną, wynoszą:

a) w 2013 r. – 1,20,

b) w 2014 r. – 1,20,

c) w 2015 r. – 1,20,

d) w 2016 r. – 1,20,

e) w 2017 r. – 1,20.

Art. 157.

1. Prezes URE wydaje świadectwa pochodzenia, o których mowa w art. 61 ust. 1, oraz świadectwa pochodzenia biogazu, o których mowa w art. 64 ust. 1, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W przypadku instalacji spalania wielopaliwowego Prezes URE wydaje świadectwa pochodzenia, o których mowa w art. 61 ust. 1, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 158.

Minister właściwy do spraw rozwoju wsi, na wniosek Prezesa ARR, ustali i ogłosi, w formie obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz znanych surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej, o których mowa w art. 2 pkt 3, które mogą być użyte do wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 159.

Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek Prezesa URE, ustali i ogłosi, w formie obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, listę ulegających biodegradacji części produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, leśnictwa i rybołówstwa oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, w tym z chowu i z hodowli ryb oraz akwakultury, a także ulegających biodegradacji części odpadów przemysłowych i komunalnych, oraz ulegających biodegradacji osadów ściekowych, wraz z procentowym określeniem poziomu biodegradowalności tej biomasy w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 160.

Wsparcie dla odbiorców końcowych, o których mowa w art. 68 ust. 2 pkt 1, może być udzielane w okresie obowiązywania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w tym przepisie ze wspólnym rynkiem.

Art. 161.

Sprawozdanie, o którym mowa w art. 95 ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki po raz pierwszy przekaże Komisji Europejskiej w terminie do dnia 31 grudnia 2013 r.

Art. 162.

1. Za równoważne z uzyskaniem certyfikatu instalatora mikroinstalacji i małych instalacji uznaje się uzyskanie w terminie trzech lat od dnia wejścia w życie ustawy świadectwa ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych.
2. Osoby, które ukończyły studia, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od daty uzyskania świadectwa ukończenia takich studiów, przesyłają jego uwierzytelnioną kopię, w celu wprowadzenia do rejestru, o którym mowa w art. 120 ust. 1 pkt 1 oraz wydania certyfikatu.
3. Programy studiów, o których mowa w ust. 1, winny co najmniej dotyczyć minimum zagadnień zawartych w zakresie programowym szkolenia określonym w przepisach

wydanych na podstawie art. 114 pkt 2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zatwierdza po zaopiniowaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki proponowany przez wydziały szkół wyższych program studiów podyplomowych lub równorzędnych.

4. Prezes UDT przedłuża ważność certyfikatu, o którym mowa w ust. 2, na zasadach określonych w art. 106.

Art. 163.

1. Osoby posiadające dokument wydany w ramach istniejących systemów certyfikacji lub równoważnych systemów kwalifikowania, które opierają się na kryteriach określonych w załączniku IV do dyrektywy 2009/28/WE, odpowiednio w zakresie instalowania danego rodzaju mikroinstalacji i małych instalacji, w porównaniu z osobami, o których mowa w art. 100 ust. 1, uważa się za posiadaczy tymczasowego certyfikatu.
2. Tymczasowe dokumenty, o których mowa w ust. 1, wygasają z dniem upływu ich ważności, ale nie później niż w terminie trzech lat od dnia wejścia w życie ustawy i nie podlegają wznowieniu.
3. Osoby, o których mowa w ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy przekazują do Prezesa UDT uwierzytelnioną kopię posiadanego dokumentu, w celu wprowadzenia do rejestru, o którym mowa w art. 120 ust. 1 oraz wydania tymczasowego certyfikatu.
4. Za wydanie tymczasowego certyfikatu, o którym mowa w ust 3 pobierana jest opłata w wysokości 50 zł, która stanowi przychód UDT.
5. Do osób, o których mowa w ust. 1 stosuje się przepisy art. 100 ust. 1 pkt 1 i 4.
6. Do osób, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 117 i 118, w zakresie dotyczącym odmowy wydania certyfikatu.
7. W terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy za równoważne ze spełnieniem warunku, o którym mowa w art. 100 ust. 1 pkt 5 uznaje się ukończenie szkolenia u producenta danego rodzaju instalacji poświadczonym zaświadczaniem, jeżeli program szkolenia w części teoretycznej i praktycznej dotyczył jako minimum zagadnień związanych z projektowaniem, montażem i konserwacją instalacji odnawialnych źródeł energii oraz odpowiednich norm i przepisów w tym względzie.

Art. 164.

Przychody, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4 ustawy, o której mowa w art. 143, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 143, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 165.

Przepis art. 401c ust. 13 ustawy, o której mowa w art. 143 nie ma zastosowania do finansowania celów określonych w art. 401c ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 143, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, realizowanych w ramach priorytetowych programów Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, w odniesieniu do których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Rada Nadzorcza Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej ustaliła kryteria wyboru przedsięwzięć finansowanych ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, oraz zasady udzielania i umarzania pożyczek oraz tryb i zasady udzielania i rozliczania dotacji.”.

Art. 166.

Do energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów komunalnych, a także w zakresie wykorzystania osadów ściekowych, zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587 oraz z 2008 r. Nr 138, poz. 865).

Art. 167.

Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.), warunki techniczne wymagane do zapewnienia udziału co najmniej 13% energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, lub paliwa gazowego z instalacji odnawialnych źródeł energii w bilansie energii zużytej w budynku - w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 168.

1. W latach 2012 – 2021 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:
 - 1) 2012 r. – 0 zł;
 - 2) 2013 r. – 688.353,25 zł;
 - 3) 2014 r. – 710.380,55 zł;
 - 4) 2015 r. – 737.375,02 zł;
 - 5) 2016 r. – 764.657,89 zł;
 - 6) 2017 r. – 793.714,89 zł;
 - 7) 2018 r. – 823.082,34 zł;
 - 8) 2019 r. – 851.067,14 zł;
 - 9) 2020 r. – 879.152,36 zł;
 - 10) 2021 r. – 907.285,23 zł.
2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, wprowadza się mechanizmy korygujące polegające na ograniczeniu wydatków.
3. Działania, o których mowa w ust. 2, nie mogą stwarzać zagrożenia utraty możliwości realizacji obowiązków Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z prawa Unii Europejskiej oraz zagrożenia polegającego na utracie możliwości wsparcia dla funkcjonujących instalacji odnawialnych źródeł energii lub też zagrożenia nie osiągnięciem przez Rzeczpospolitą Polską celu krajowego, o którym mowa w art. 94 ust. 2 pkt 1, wynikającego z krajowego planu działania.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizmy korygujące.

Art. 169.

Niniejsza ustawa zastępuje, w zakresie regulacji określonym w Art. 1 ust. 1, przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 z późn. zm.).

Art. 170.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2013 r.

- ¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055, z 2009 r. Nr 92, poz. 753 i Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 778, oraz z 2011 r. Nr 228, poz. 1368.
- ² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 poz. 362 i poz. 596.
- ³ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235 i Nr 94, poz. 551.
- ⁴ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208.
- ⁵ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060, Nr 224, poz. 1341, oraz z 2012 r. poz. 460.
- ⁶ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 161, poz. 1078 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 28, poz. 143, Nr 87, poz. 484, Nr 234, poz. 1386 i Nr 240, poz. 1429.
- ⁷) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 229, poz. 1496 i Nr 238, poz. 1578, oraz z 2011 r. Dz. U. Nr 153, poz. 902.
- ⁸ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 124, poz. 859, Nr 127, poz. 880 i Nr 128, poz. 883, z 2008 r. Nr 44, poz. 262, Nr 63, poz. 394, Nr 182, poz. 1121, Nr 195, poz. 1198, Nr 216, poz. 1367 i Nr 220, poz. 1414, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 57, poz. 466 i Nr 72, poz. 619, z 2010 r. Nr 8, poz. 51, Nr 81, poz. 531, Nr 107, poz. 679 i Nr 167, poz. 1131 oraz z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 133, poz. 768, Nr 149, poz. 887, Nr 152, poz. 897, Nr 163, poz. 981, Nr 171, poz. 1016, Nr 207, poz. 1230, Nr 222, poz. 1321, Nr 227, poz. 1367 i Nr 232, poz. 1378.
- ⁹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 58, poz. 357, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551, oraz z 2011 r. Nr 233, poz. 1381.
- ¹⁰ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 120, poz. 690, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1208 i Nr 232, poz. 1378.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wdrożenia ustawy. Rzeczywisty stan w przedmiocie sprawy. Wykazanie różnic pomiędzy stanem dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne.

Środowiska działające na rzecz rozwoju odnawialnych źródeł energii (OZE) w Polsce oczekują od wielu lat, iż Rząd RP zaproponuje i przeprowadzi przez procedurę parlamentarną ustawę o odnawialnych źródłach energii (OZE). Taki akt prawny powinien określić długofalową, stabilną perspektywę rozwoju tego sektora energetyki i wprowadzić elementarny ład prawny, w szczególności w odniesieniu do strategii wsparcia dla obecnie funkcjonujących i planowanych do realizacji instalacji wykorzystujących odnawialne źródła energii. Przez wsparcie należy przy tym rozumieć nie tylko gwarancję przychodów na poziomie zapewniającym racjonalną stopę zwrotu zainwestowanych w rozwój sektora kapitałów, ale także tworzenie odpowiednich warunków systemowych, umożliwiających budowę obiektów OZE oraz ich przyłączenie do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego bez zbędnej biurokratycznej mitręgi, na transparentnych i jednakowych dla wszystkich zasadach oraz bez przenoszenia kosztów modernizacji i rozbudowy systemu przesyłowego na barki przedsiębiorców i prosumentów rozwijających i prowadzących odnawialne źródła energii.

Konieczne jest także stworzenie jasnych podstaw prawnych dla kreowania, implementacji i okresowej optymalizacji długofalowej polityki energetycznej kraju, która określi docelowy energy mix uwzględniający systematycznie rosnący udział odnawialnych źródeł energii równoległe z poprawą efektywności energetycznej całej gospodarki i sfery konsumpcji indywidualnej oraz z rozwojem zdolności przesyłowych i magazynowania energii, w oparciu o bieżącą analizę rynku technologii i promowanie rozwiązań innowacyjnych w sferze wytwarzania, przesyłu i magazynowania energii, a także zarządzania popytem.

Działania te powinny być ukierunkowane na systematyczny wzrost bezpieczeństwa energetycznego kraju, którego nierozłącznym elementem powinno być zmniejszanie uzależnienia polskiej gospodarki od importu nośników energii spoza granic jednolitego rynku unijnego, a także ochrona i racjonalizacja wykorzystywania nieodnawialnych zasobów nośników energii możliwych do pozyskania na obszarze Polski.

Oczekiwanie na stworzenie tego typu nowoczesnych ram prawnych powstało po przyjęciu w Unii Europejskiej Dyrektywy 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych. Termin transpozycji tej dyrektywy do prawa krajowego upłynął jednak już dawno, w grudniu 2010 roku i od tego czasu Rząd nie jest w stanie przedstawić spójnych i gwarantujących zrównoważony rozwój OZE w Polsce, nowych rozwiązań prawnych. Strategicznym celem przyjęcia przepisów prawnych implementujących Dyrektywę 2009/28/WE powinno być nie tylko zapewnienie odpowiedniego udziału „zielonej energii” w konsumpcji energii finalnej, co najmniej na określonym w Dyrektywie poziomie 15% w roku 2020, ale także stworzenie trwałych podstaw dla systematycznego zwiększania tego udziału w następnych dekadach.

W opinii przedstawiających niniejszy projekt, rozwój odnawialnych źródeł energii jest pożądanym nie tylko, a nawet nie przede wszystkim ze względu na przyjęte przez Polskę międzynarodowe zobowiązania w tej dziedzinie. Stymulują one jedynie tempo dochodzenia do określonych wskaźników udziału energii ze źródeł odnawialnych w konsumpcji energii ogółem. Podkreślić natomiast należy, że bez znaczącego udziału OZE w krajowym „energy mix” nie uda się wyjść z zakłętą kręgu powracającej recesji, mającej swoje źródła w rosnących cenach nieodnawialnych nośników energii na rynkach globalnych, co ma bezpośredni wpływ na konkurencyjność i obciążenia polskiej gospodarki.

Konieczne jest także zredefiniowanie paradygmatu bezpieczeństwa energetycznego, które w znacznie większym niż dotychczas stopniu powinno być oparte na energetyce rozproszonej, w tym energetyce prosumenckiej, prowadzącej do swoistej demokratyzacji i „demilitaryzacji” skostniałego, hierarchicznego i oligopolicznego sektora energetycznego. Stoimy bowiem przed koniecznością przebudowy praktycznie całej energetyki polskiej, operującej przestarzałymi technologiami i znacznie zdekapitalizowanym majątkiem, ale dzięki temu zyskujemy unikalną i być może ostatnią w historii szansę, aby przeskoczyć lukę technologiczną, jaka dzieli nas w tym zakresie od liderów innowacyjnej energetyki i tym samym wzmocnić konkurencyjność całej gospodarki, a jednocześnie wygenerować silne impulsy prorozwojowe, zarówno w sferze dostawców rozwiązań technologicznych, jak i lepszej dystrybucji benefitów związanych z rozwojem nowoczesnej energetyki na poziomie lokalnym i regionalnym.

Rozwiązanie konfliktu między rodzącą się nową, demokratyczną energetyką rozproszoną, która w ostatecznym wyniku umożliwi uczestniczenie w procesie budowania bezpieczeństwa energetycznego wielu inwestorom i ogromnej rzeszy obywateli naszego kraju, a istniejącymi strukturami korporacyjnymi i para państwowymi sektora energetycznego mieści się w polskiej racji stanu i wymaga pilnego rozstrzygnięcia. Wbrew upowszechnianym w Polsce opiniom paradygmat nowej energetyki stanowi podstawę rozwoju większości liczących się gospodarek świata, a nie jest tylko fantasmagorią lansowaną przez część polityków z Unii Europejskiej.

Nic nie powstrzyma postępu technologicznego, również w obszarze elektroenergetyki i w szeroko rozumianym sektorze paliwowo - energetycznym. Obserwacja zmian w tej dziedzinie w wielu czołowych pod względem poziomu technologicznego i innowacyjności krajach świata wskazuje że rozwój energetyki rozproszonej, w dominującym stopniu opartej o odnawialne źródła energii, bezustannie przyspiesza. W tym procesie coraz mniej istotny staje się wątek klimatyczny, a w coraz większym stopniu motorem zmian jest ogromna wartość uniezależnienia się od importu węglowodorów, węgla kamiennego i uranu, których zasoby maleją w tempie wprost proporcjonalnym do coraz większego zapotrzebowania na energię.

Nie bez znaczenia jest coraz wyższy koszt pozyskania tych tradycyjnych paliw, czego przykładem jest malejąca z roku na rok konkurencyjność naszego narodowego paliwa jakim jest węgiel kamienny. Budowanie ewentualnego kordonu prawnego, czy inne próby wyłączenia Polski z europejskiego i globalnego, coraz bardziej konkurencyjnego rynku energii, nie powstrzyma tych zmian również w naszym kraju, spowoduje jednak trudne do oszacowania straty oraz powiększy i tak ogromny dystans dzielący nas od najbardziej innowacyjnych gospodarek świata. Znow będziemy skazani na pogoń za technologiczną czołówką drogami, które tamci przebyli 30, 40 lat temu, stawiając wówczas między innymi na rozwój, dziś wygaszanej, energetyki jądrowej.

Rozumiemy, że węgiel jeszcze przez dziesięciolecia będzie stanowić jedno z najważniejszych źródeł zaopatrzenia naszego kraju w energię. Jesteśmy jednak przekonani, że w naszym kraju możliwe jest pogodzenie dynamicznego rozwoju nowoczesnej energetyki opartej o odnawialne źródła energii, przy jednoczesnej głębokiej modernizacji technologicznej konwencjonalnych źródeł wytwarzania oraz systemów przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej.

Wychodząc z powyższych przesłanek prezentujemy projekt ustawy o odnawialnych źródłach energii. Nie chcąc kwestionować i ignorować całego dorobku wypracowanego podczas intensywnych i trwających ponad rok konsultacji projektu rządowego, wykorzystaliśmy go jako podstawę prac, wprowadzając do niego kilka nowych, albo istotnie zmienionych rozwiązań. Korzystając z opinii i odpowiedzi organizacji branżowych staraliśmy się również poprawić bądź usunąć wskazywane podczas publicznych konsultacji projektu ustawy o OZE błędy merytoryczne, lub budzące najwięcej kontrowersji zapisy.

W szczególności musieliśmy zakwestionować i zamienić te propozycje regulacji, które stoją w sprzeczności z filozofią naszego projektu, której podstawą jest promowanie w pierwszym rzędzie rozwiązań efektywnych ekonomicznie, ważnych ze względów społecznych i środowiskowych, a jednocześnie wspierających inicjatywę obywateli i przedsiębiorców – a nie interesy oligopolu wielkich firm energetycznych.

Dlatego też z jednej strony prawie bez zmian przenieśliśmy do naszego projektu rozwiązania proponowane przez Rząd, a mające na celu stworzenie zupełnie nowej kategorii producentów energii czyli aktywnych obywateli – prosumentów będących zarówno mikroprzedsiębiorcami jak i konsumentami. Uznaliśmy te fragmenty przedłożenia rządowego za najlepiej dopracowane i dające szansę na rzeczywisty, dynamiczny rozwój tego podsektora OZE. Dzięki wejściu do tej kategorii wielu ludzi będzie miało możliwości zapoznania się z mechanizmami rynku energii i w efekcie złagodzenia części problemów zagrażających naszemu bezpieczeństwu energetycznemu takich jak chociażby pogłębiające się różnice godzinowe w zużyciu energii trudne do zaspokojenia bez ponoszenia wielkich kosztów. Proponowane w tym względzie zmiany mają na celu przede wszystkim zapobieżenie błędom, jakie w rozwoju energetyki prosumenckiej pojawiły się w innych krajach.

Z drugiej strony jednak postanowiliśmy podejść do zagadnienia promowania poszczególnych technologii. Odrzucamy propozycję pokrywania kosztów, które nie mają uzasadnienia ani ekonomicznego ani społecznego, zwłaszcza w odniesieniu do tych technologii, których koszty bardzo dynamicznie zmieniają się w czasie, a ciągle jeszcze są wielokrotnie wyższe (w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej w okresie udzielania wsparcia) od tych samych wskaźników dla technologii dziś najbardziej efektywnych i dojrzałych. Jesteśmy przekonani, że lepiej "postawić" na konkurencję między nimi niż na zwrot kosztów, które mogą być adekwatne do

dzisiejszego stanu technologii, ale nie do tych za rok lub trzy. W 2005 r., kiedy tworzony był system zielonych certyfikatów, przyjęto jako zasadę, że „efekt zachęty” wystąpi tylko wobec tych sektorów, których łączne koszty inwestycyjne (CAPEX) i operacyjne (OPEX) równoważone będą przez wpływy ze sprzedaży energii i zielonych certyfikatów, przy gwarancji racjonalnej stopy zwrotu z zainwestowanego kapitału. Chodziło o to, żeby nie tworzyć zachęty do inwestycji w technologie bardzo drogie lub niesprawdzone, a tym samym optymalizować zarówno koszty samego systemu wsparcia, jak i ryzyko systemowe. To się udało, bo cele pośrednie zostały zrealizowane, a kosztotwórczy wpływ systemu zielonych certyfikatów na hurtowe ceny energii nie przekracza dziś 12-13% (gdyby wyłączyć z systemu tzw. współspalanie i tzw. „dużą hydroenergetykę”, to byłby on trzykrotnie mniejszy). Aktualnie takie warunki „wejścia do systemu” spełniają tylko energetyka wiatrowa i instalacje biomasowe, stąd ich dynamiczny rozwój. Pozostałe instalacje nie osiągnęły jeszcze takiego stopnia „dojrzałości rynkowej”, aby z systemu wsparcia efektywnie skorzystać.

W naszym projekcie utrzymaliśmy tę filozofię świadomie, pozostawiając współczynniki korekcyjne w wysokości zaproponowanej przez Ministerstwo Gospodarki. Jednocześnie uważamy, że to właśnie tzw. współczynniki korekcyjne powinny stanowić kluczowy mechanizm korygowania wysokości wsparcia dla poszczególnych technologii OZE w określonych ustawowo okresach czasowych. System promocji energii odnawialnej powinien stwarzać przedsiębiorcom warunki do realizacji efektywnych ekonomicznie inwestycji w źródła w systemie „project finance”. Projekt rządowy nie dawał takich możliwości – koszty jego wdrożenia były niemożliwe do policzenia a efekty jednostkowe dla przedsiębiorcy obciążone zbyt wielkim ryzykiem dla instytucji finansujących. W naszym projekcie zapewniliśmy istniejącym i już realizowanym przedsięwzięciom gwarancje stabilności finansowej na niezmiennym poziomie, a przyszłym – przewidywalności w dłuższym horyzoncie czasowym.

Zarówno przepisy prawa krajowego, prawa unijnego, jak i prawa międzynarodowego przewidują obowiązek zapewnienia odpowiedniej ochrony inwestycjom rozpoczętym pod rządami dotychczasowego prawa, w szczególności poprzez stosowanie odpowiednich przepisów przejściowych, tak, żeby modyfikacja przepisów prawa nie była zbyt uciążliwa dla adresatów danych regulacji, by umożliwiła im przystosowanie się do nowych regulacji, a także żeby utrzymywała zaufanie adresatów regulacji do ustawodawcy i nie naruszała ich praw nabytych oraz interesów w toku. Warto

podkreślić, że nasz projekt uwzględnia zachowanie praw nabytych dla inwestycji zrealizowanych jak i zaawansowanych projektów w toku.

Podsumowując zaproponowane rozwiązania w naszym projekcie dotyczące budowy stabilnego systemu wsparcia, będzie on generował w długiej perspektywie czasu wymierne korzyści gospodarcze i społeczne znacznie przewyższające jego początkowe koszty. Zwiększenie udziału OZE w strukturze wytwarzania energii przekłada się bowiem na wzrost bezpieczeństwa energetycznego, wpływa korzystnie na ceny energii, stymuluje proces innowacji, tworzy nowe możliwości rozwoju i nowe miejsca pracy, jak również przyczynia się do poprawy jakości środowiska.

II. Rynek pracy

Przepisy projektowanej ustawy wpłyną pozytywnie na rynek pracy, szczególnie w sektorze wytwarzania urządzeń na potrzeby energetyki odnawialnej, w sektorze budowlanym związanym z budową lub przebudową jednostek wytwórczych, w sektorze bankowym dostarczającym usługi związane z finansowaniem inwestycji, w sektorze usług związanych z certyfikowaniem instalatorów OZE oraz instalowaniem mikroinstalacji, a także w sektorze wytwarzania oraz handlu biomasą na potrzeby energetyki. Poniżej prezentowane są potencjalne ilości miejsc pracy na 1 MW zainstalowanej w poszczególnych technologiach oze:

Energetyka wiatrowa

Wzrost mocy zainstalowanej określono zgodnie z KPD, dla uproszczenia analizy założono, iż ilość miejsc pracy na 1 MW mocy zainstalowanej będzie określony na stałym poziomie z 2010 r. – 5,9 osoby/MW (pomimo, iż z doświadczeń innych państw wynika, iż wraz z rozwojem rynku przedmiotowy stosunek spada). Dodatkowo należy podkreślić, iż ww. wartość dotyczy zarówno miejsc pracy bezpośrednio związanych z rozwojem instalacji OZE (wytwarzanie urządzeń, montaż, itp.), jak również pośrednio (transport, itp.). Ponadto, założono, iż ilość miejsc pracy przypadających na 1 MW mocy zainstalowanej jest równa w przypadku instalacji lądowych i morskich.

Energia wytworzona z biomasy

Wzrost wykorzystania biomasy określono zgodnie z KPD, dla uproszczenia analizy założono, iż ilość miejsc pracy na ilość wytworzonej energii (ktoe) będzie określony na

stałym poziomie z 2010 r. – 2,8 osoby/ktoe. Dodatkowo należy podkreślić, iż ww. wartość dotyczy zarówno miejsc pracy bezpośrednio związanych z rozwojem instalacji OZE (wytworzenie urządzeń, montaż, itp.), jak również pośrednio (transport, itp.).

Energia wytworzona z biogazu

Wzrost wykorzystania biogazu określono zgodnie z KPD, dla uproszczenia analizy założono, iż ilość miejsc pracy na ilość wytworzonej energii (ktoe) będzie określony na stałym poziomie z 2010 r. – 11,8 osoby/ktoe (pomimo, iż z doświadczeń innych państw wynika, iż wraz z rozwojem rynku przedmiotowy stosunek spada). Dodatkowo należy podkreślić, iż ww. wartość dotyczy zarówno miejsc pracy bezpośrednio związanych z rozwojem instalacji OZE (wytworzenie urządzeń, montaż, itp.), jak również pośrednio (transport, itp.).

Fotowoltaika

Wzrost mocy zainstalowanej określono zgodnie z KPD – scenariusz B, przy czym uwzględniając dodatkowe ułatwienia dla inwestorów przyjęto, iż moc zainstalowana osiągnie poziom nieznacznie wyższy niż wskazany w przedmiotowym scenariuszu, dla uproszczenia analizy założono, iż ilość miejsc pracy na 1 MW mocy zainstalowanej będzie określony na stałym poziomie – 6,5 osoby/MW (z uwagi na fakt, iż rynek fotowoltaiki nie jest wystarczająco rozwinięty w Polsce oparto się na doświadczeniach niemieckich). Dodatkowo należy podkreślić, iż ww. wartość dotyczy zarówno miejsc pracy bezpośrednio związanych z rozwojem instalacji OZE (wytworzenie urządzeń, montaż, itp.), jak również pośrednio (transport, itp.).

Pompy ciepła

Wzrost mocy zainstalowanej określono zgodnie z KPD, dla uproszczenia analizy założono, iż ilość miejsc pracy na 1 MW mocy zainstalowanej (1 MW – 1429 m²) będzie określony na stałym poziomie z 2010 r. – 5,8 osoby/MW (pomimo, iż z doświadczeń innych państw wynika, iż wraz z rozwojem rynku przedmiotowy stosunek spada). Dodatkowo należy podkreślić, iż ww. wartość dotyczy zarówno miejsc pracy bezpośrednio związanych z rozwojem instalacji OZE (wytworzenie urządzeń, montaż, itp.), jak również pośrednio (transport, itp.).

III. Konkurencyjność gospodarki

Energetyka odnawialna jest najszybciej rozwijającym się podsektorem w światowej energetyce i staje się istotnym elementem przemysłu produkcji urządzeń i dostaw zielonych technologii, w szczególności w krajach Unii Europejskiej, która jest dalej liderem w zakresie energetyki odnawialnej, ale też np. w Chinach, które dążą do roli światowego lidera w tej dziedzinie i USA, które w inwestycjach w zieloną energetykę upatrują szansy na przełamanie kryzysu gospodarczego. Dynamiczny rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii przyczyni się do rozwoju rodzimych przedsiębiorstw dostarczających urządzenia na potrzeby energetyki odnawialnej. Powyższe może mieć istotny wpływ na zwiększenie konkurencyjności polskiej gospodarki, biorąc pod uwagę fakt, iż przedmiotowy sektor gospodarki opiera się na dostarczaniu innowacyjnych produktów (np.: urządzenia OZE).

Korekta systemu wsparcia w naszym projekcie polega na optymalizacji dzisiejszego systemu tzn. wsparcie jest redukowane tym technologiom, które faktycznie tego wsparcia nie potrzebują lub im się nie należy (np. współspalanie węgla z biomasą). Z kolei zwiększa wsparcie dla tych technologii, dla których poziom wsparcia obecnie był zbyt niski aby mogły się rozwijać (np., energetyka oparta na biogazie, mikrogeneracja) zaznaczając, że koszt systemu w ostatecznym rozliczeniu nie wzrośnie. Zmiany w systemie wsparcia zostały wprowadzone w ten sposób, aby umożliwić realizację celów zapisanych w Krajowym Planie Działania na rzecz energetyki odnawialnej (*dokument rządowy z 2011 rok, zaakceptowany przez Komisję Europejską*). Nie można bowiem rozłączać celów przyjętych w krajowej polityce energetycznej i zobowiązaniach unijnych od ram prawnych, które tworzymy dla rozwoju danej branży. Tak więc przeprowadzona optymalizacja systemu wsparcia nie zwiększy kosztów systemu wsparcia natomiast spowoduje zrównoważony rozwój poszczególnych technologii OZE koreluje z celami określonymi w KPD.

Zaproponowana optymalizacja systemu, może oznaczać dla Polski, z uwagi na duży rynek wewnętrzny, zwiększenie atrakcyjności jako miejsca lokowania inwestycji zagranicznych (zarówno związanych z wytwarzaniem urządzeń OZE, jak również badaniami i rozwojem). Przeniesienie części bazy wytwórczej do Polski powinno również pozytywnie wpłynąć na zwiększenie eksportu przedmiotowych urządzeń, co przyczyni się do poprawy bilansu płatniczego Polski.

Według wyliczeń Instytutu Energetyki Odnawialnej (<http://www.ieo.pl/pl/rynek-oze.html>) największe obroty na rynku sprzedaży i montażu technologii OZE na rynku UE i Polskim do wytwarzania energii elektrycznej odnotowała energetyka wiatrowa i systemy kogeneracyjne na biomasę (łącznie z biogazem).

Energetyka odnawialna bazująca na nowych technologiach i innowacyjnych rozwiązaniach, doskonale wpisuje się w ramy pomocy publicznej UE, związanej prawie wyłącznie takimi efektami jak ochrona klimatu, wzrost innowacyjności i tworzenie miejsc pracy (wiodące cele społeczne). Przy takich priorytetach może być i staje się jej ważnym, a na okres 2011- 2020 być może najważniejszym beneficjentem. W praktyce występują pewne problemy z synchronizacją i spójnością wykorzystania dostępnych Śródków i instrumentów wsparcia przez beneficjentów końcowych, ale problem ten ma swoje źródło i charakter bardziej ogólny.

Bezpieczeństwo energetyczne

Wzrost udziału odnawialnych źródeł energii w bilansie paliwowo-energetycznym przyczynia się do poprawy efektywności wykorzystania i oszczędzania zasobów surowców energetycznych, zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego przez zmniejszenie zależności od importowanych paliw kopalnych, takich jak ropa naftowa, gaz ziemny i węgiel.

Odnawialne źródła energii mogą stanowić istotny udział w bilansie energetycznym poszczególnych gmin czy nawet regionów naszego kraju. Mogą przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego w regionach, a zwłaszcza do poprawy zaopatrzenia w energię na terenach o słabo rozwiniętej infrastrukturze energetycznej. Potencjalnie największym odbiorcą energii ze źródeł odnawialnych może być rolnictwo, a także mieszkalnictwo i komunikacja.

Nie można zapominać, że źródła rozproszone mają duże znaczenie dla bezpieczeństwa i niezawodności pracy całego systemu elektroenergetycznego. Odnawialne źródła energii, szczególnie w połączeniu z zasobnikami energii, umożliwiają zbilansowanie lokalne rosnącego popytu i pozwalają zmniejszyć zapotrzebowanie na moce szczytowe w systemie. Ograniczają więc konieczność budowy zdolności wytwórczych i przesyłowych. Z czasem coraz większe znaczenie będą miały zdolności regulacyjne małych jednostek wytwórczych, które poprzez lokalną regulację napięcia oraz udział w

globalnej regulacji częstotliwości w systemie pozwolą utrzymać lub nawet poprawić parametry energii elektrycznej dostarczanej do odbiorców końcowych: ograniczyć czas przerw w dostawach energii, zmniejszyć straty przesyłowe.

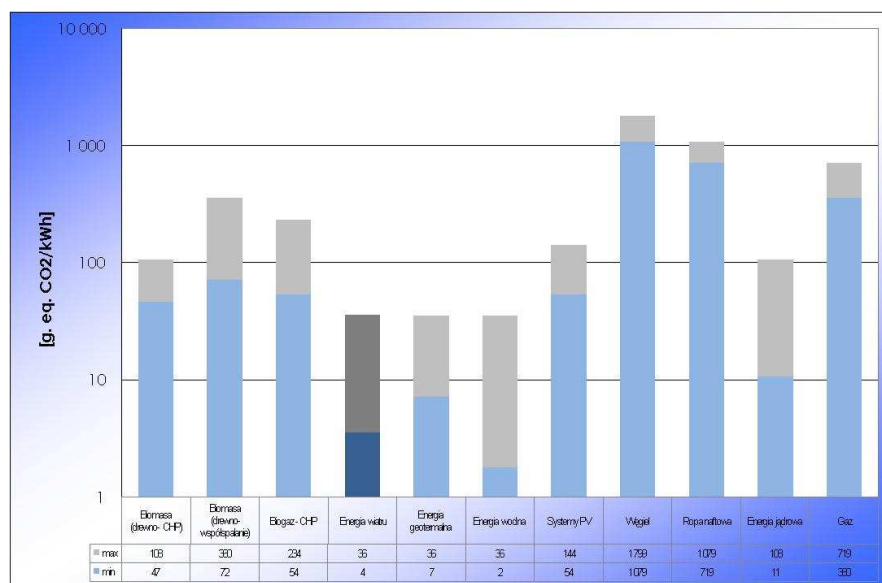
Wykonana w 2011 roku analiza (Kacejko P. Wydra M. - „Wybrane problemy oddziaływania zmienności generacji wiatrowej na system elektroenergetyczny”, 2011) dotyczyła oceny wpływu generacji wiatrowej na funkcjonowanie krajowego systemu energetycznego (KSE) i sprawdzenia, czy w najbliższej przyszłości będzie ona powodowała zwiększenie potrzeb regulacyjnych jednostek konwencjonalnych. Autorzy analizowali też możliwe do wystąpienia ograniczenia generacji o charakterze bilansowym w farmach wiatrowych. Jak wynika z badań, farmy wiatrowe, które miałyby powstać do 2020 roku (12 000 MW; założenie zbliżone do potencjału ocenionego przez IEO), nie będą istotnie wpływały na funkcjonowanie KSE. Wyniki badań wskazują, że całkowita liczba godzin, dla których należałoby rozpatrywać ograniczenie generacji wiatrowej z przyczyn bilansowych, nie powinna przekraczać pięciuset rocznie, a okres trwania największych ograniczeń nie przekracza 10 godzin w roku. Autorzy uzasadniają, że te, w sumie niewielkie, ograniczenia są efektem znacznego terytorialnego rozproszenia lokalizacji farm i tym samym różnic w warunkach wietrzności oraz braku korelacji pomiędzy zmianami prędkości wiatru i losowymi zmianami obciążenia. Dzięki temu energetyka wiatrowa nie zwiększa w sposób zasadniczy wymagań wobec możliwości regulacyjnych jednostek konwencjonalnych.

Na problem należy również patrzeć z szerszej perspektywy kosztów systemowych oraz z uwzględnieniem bardziej zróżnicowanego udziału także innych (poza energetyką wiatrową) zmiennych mocy energetyki odnawianej w systemie, w tym źródeł fotowoltaicznych. Zagadnieniu temu poświęcony był międzynarodowy projekt (The Grid Integration of Variable Renewables), którego wyniki zostały opublikowane w najnowszym raporcie Międzynarodowej Agencji Energetycznej w 2011 roku. Wyniki raportu wskazują, że w Europie energetyka wiatrowa i fotowoltaika wzajemnie się uzupełniają zmniejszając dodatkowo sumarycznie potrzeby i koszty bilansowe w regionalnych systemach energetycznych. Wskazują także, że przy dobrym planowaniu i optymalnym wykorzystaniu uwarunkowań geograficznych i infrastrukturalnych udział mocy niestabilnej ze źródeł odnawialnych w systemach Europy Północnej może wynosić już obecnie około 50%.

Poprawa jakości środowiska

Niewątpliwą zaletą energetyki odnawialnej jest jej korzystny wpływ na środowisko naturalne, w szczególności wynikający z redukcji emisji zanieczyszczeń do atmosfery, w tym gazów cieplarnianych. Biorąc pod uwagę cały cykl życia urządzeń, począwszy od ich produkcji, a skończywszy na recyklingu lub utylizacji, energetyka odnawialna należy do najczystszych i zarazem kosztowo efektywnych technologii energetycznych.

Redukcja emisji ekwiwalentu CO₂ w całym cyklu życia technologii wytwarzania energii elektrycznej.

Źródło: IEO, na podstawie: Francesco Cherubinia et al.

Rozwój tego sektora powoduje wyraźną redukcję kosztów zewnętrznych (środowiskowych), jakie należałoby ponieść przy wykorzystaniu konwencjonalnych technologii wytwarzania energii elektrycznej, a to w oczywisty sposób korzystnie oddziałuje na gospodarkę i społeczeństwo. Koszty zewnętrzne są to koszty ponoszone przez społeczeństwo w związku z niekorzystnymi skutkami działalności gospodarczej. Zalicza się do nich m.in. wydatki związane z przywróceniem zdrowia ludzkiego, utraconego wskutek np. zanieczyszczenia środowiska naturalnego (wody, powietrza, gleby), koszty przywrócenia krajobrazu i inne.

Koszty marginalne wpływu wykorzystania paliw kopalnych i biomasy na koszty zewnętrzne w społeczeństwie, gospodarce i przyrodzie w €/MWh.

	Węgiel brunatny	Ropa	Gaz	Biomasa	Energia jądrowa	PV	Energetyka wiatrowa
Wpływ na zdrowie ludzi	239,70	66,12	4,00	3,79	1,30	5,08	1,06
Wpływ na materiały i budowlę	0,75	0,20	0,01	0,01	0,00	0,01	0,00
Wpływ na uprawy rolnicze	0,48	0,92	0,31	0,38	0,03	0,14	0,03
Razem bez efektów klimatycznych	240,93	67,24	4,32	4,18	1,34	5,24	1,09
Razem z efektami klimatycznymi rzędu 20 €/tonę CO ₂	266,36	85,86	14,43	5,13	2,01	8,00	1,65

Źródło: Maria Isabel Blanco, Diego Azqueta.

Beneficjentem rozwoju energetyki odnawialnej w Polsce jest całe społeczeństwo. To na państwie spoczywa obowiązek efektywnej redukcji emisji gazów cieplarnianych i realizacji celów związanych z Pakietem „3x20”, ale państwo może realizować ten obowiązek w szerszym kontekście korzyści. Jest istotne, że rozwój energetyki odnawialnej generuje szereg korzyści dodatkowych, z których większość odczuwalna jest w społecznościach znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji materialnej, często „wykluczonych” z innych form rozwoju gospodarczego. Dzięki wysokiej efektywności i konkurencyjności energetyka odnawialna swoim rozwojem nie obciąża nadmiernie innych grup społecznych i nie uszczupla wykorzystania na inne cele zasobów, jakimi dysponuje kraj, poprawiając jednocześnie poziom samowystarczalności energetycznej.

V. Wskazanie źródeł finansowania

Projekt ustawy o odnawialnych źródłach energii (OZE) wprowadza przejrzysty system wsparcia, który pozwoli na realizację ustalonego w Krajowym Planie działania na rzecz OZE miksu energetycznego. Zaproponowana przez wnioskodawców zmiana zasad wsparcia zielonej energii wprowadza de facto oszczędności kosztów w systemie wsparcia. W projekcie ustawy wprowadzono zapisy, które będą skutkować przyrostem nowej mocy w energetyce wiatrowej, biogazie czy czystych technologiach biomasowych, jednocześnie oszczędzając ogromne środki wydatkowane obecnie na potrzeby zamortyzowanych technologii wytwarzania energii elektrycznej. Koszt systemu wsparcia na rok 2020 pozostanie praktycznie na niezmiennym poziomie w stosunku do dziś obowiązującego systemu. Istotna różnica będzie polegała na tym, że strumień finansowy popłynie do innowacyjnych technologii, co pozwoli na optymalizację i korektę obecnego systemu.

Po stronie przychodów będzie można odnotować wzrost inwestycji bezpośrednich, pośrednich, generowanie nowych miejsc pracy oraz zwiększenie przychodów z tytułu podatków. Tylko z podatku dochodowego płaconego przez przedsiębiorstwa z tytułu produkcji energii elektrycznej w najpopularniejszym źródle energii – farmach wiatrowych – odnotowany powinien zostać wzrost z 225.969 tys. zł w 2012 r. do 11.068.813 tys. zł w 2020 r.

Oszczędności rządu co najmniej kilkaset milionów złotych są dodatkowo możliwe dzięki temu, że projekt niniejszy, w przeciwieństwie do opracowywanego rządowego, zachowuje prawa nabyte inwestorów. Jego wprowadzenie w życie zapobiegnie roszczeniom inwestorów wobec Skarbu Państwa z tytułu naruszenia praw nabytych i interesów w toku.

Po stronie wydatków państwa nie są przewidywane istotne zmiany w stosunku do systemu obecnego. System wsparcia finansowany jest przez odbiorców energii a nie państwo., i jego zmiany nie powinny mieć wpływu na wydatki państwa w porównaniu ze stanem obecnym.

W odniesieniu natomiast do obciążenia odbiorców energii, w przedmiotowym projekcie pozostawiono w rękach ministra gospodarki elastyczny mechanizm ustalania (zmiany) współczynników korekcyjnych dla poszczególnych technologii. Oznacza to, że z

biegiem lat minister gospodarki będzie w stanie zapobiegać ewentualnemu, nadmiernemu obciążeniu odbiorców kosztami systemu (w zależności od rozwoju źródeł, sytuacji gospodarczej itp.). Ze względu na to, że to minister gospodarki będzie decydował o wysokości współczynników korekcyjnych w przyszłości, nie jest możliwe dokładne oszacowanie kosztów po stronie odbiorcy. Pewne jest natomiast, że w długim terminie (do roku 2035) kontrolę nad ich wysokością będzie miał nadal minister gospodarki, przy pomocy instrumentów korekcyjnych.

VI. Przedstawienie założeń podstawowych aktów wykonawczych.

- 1) Do art. 42 ust. 3. Zgodnie z wymienionym przepisem minister właściwy do spraw gospodarki do dnia 30 września każdego roku określa w drodze rozporządzenia ceny zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii na następny rok kalendarzowy. Ustalając ceny minister bierze pod uwagę: politykę energetyczną państwa, informacje zawarte w krajowym planie działania, tempo zmian techniczno-ekonomicznych w poszczególnych technologiach wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii. Zakup od danego wytwórcy energii elektrycznej dokonuje się po stałej cenie obowiązującej w dniu oddania do użytkowania instalacji.
- 2) Do art. 76 ust. 1. Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw gospodarki określi w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres obowiązków, o których mowa w art. 41 ust. 1, art. 58 ust. 1, art. 59 i art. 68 ust. 1 w zakresie świadectw pochodzenia, oraz obowiązku potwierdzania danych, o których mowa w art. 62 ust. 5; w szczególności: związanych z zakupem wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, zakupem oferowanego ciepła lub chłodu wytwarzanego w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz zasady uzyskiwania i przekazywania do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii. Realizując delegację minister określi: parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w instalacjach odnawialnego źródła energii, by umożliwić dotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów

jaakościowych obsługi odbiorców oraz współpracę z siecią, wielkość i sposób obliczania udziału energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii, parametry techniczne i technologiczne oraz miejsca dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii, kiedy obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii uznaje się za spełniony, zasady ustalania kosztów uzasadnionych uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia albo poniesienia opłaty zastępczej oraz koszty zakupu energii elektrycznej ponoszone w związku z obowiązkiem jej zakupu.

- 3) Do art. 78. Zgodnie z tym upoważnieniem minister właściwy do spraw gospodarki określi w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres obowiązku potwierdzenia danych dotyczących ilości wytworzonego biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii. Dane te ma przekazać Prezesowi URE operator systemu dystrybucyjnego gazowego wraz z wnioskiem o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego. Realizując delegację minister w szczególności ustali: parametry jakościowe biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci gazowej, miejsca dokonywania pomiaru wprowadzania biogazu rolniczego do sieci dystrybucyjnej gazowej, jakie dane rejestruje się w książce rejestrowej ilości wytwarzanego biogazu, zasady obliczania ilości wytwarzanego biogazu wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej oraz sposób przeliczenia ilości wytworzonego biogazu na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej.
- 4) Do art. 98. Zgodnie z tym upoważnieniem minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia sposób obliczania ilości końcowego zużycia energii brutto w instalacjach odnawialnego źródła energii, uwzględniając ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu zużytej w energetyce oraz ilość biokomponentów, biopaliw ciekłych oraz paliw, zużytych w transporcie, znormalizowanej ilości energii elektrycznej wytworzonej w elektrowniach wodnych lub w farmach wiatrowych oraz rzeczywistej ilości ciepła wytworzonego

z energii aerothermalnej, geothermalnej lub hydrothermalnej przez pompy ciepła – mając na uwadze rodzaj działalności gospodarczej, możliwości techniczne i organizacyjne w zakresie wytwarzania energii w instalacjach odnawialnego źródła energii. Ustalając sposób wyliczenia minister winien zwrócić uwagę także na ilość towarów energetycznych dostarczonych do celów energetycznych przemysłowi, sektorowi transportowemu, gospodarstwom domowym, sektorowi usługowemu, w tym świadczącemu usługi publiczne rolnictwu, leśnictwu, rybactwu i rybołówstwu, łącznie ze zużyciem energii elektrycznej i ciepła oraz łącznie ze stratami energii elektrycznej i ciepła powstających podczas przesyłania i dystrybucji.

VII. Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej oraz realizuje to prawo.

VIII. Przeprowadzone konsultacje.

W stosunku do projektu, jako poselskiego, nie przeprowadzono konsultacji, o których mowa w art. 34 ust. 3 regulaminu Sejmu. W przedmiocie sprawy uregulowanym w projekcie toczą się jednakże także prace rządowe, stąd zagadnienia uregulowane w projekcie były już konsultowane.